

VZLET

ČASOPIS SOKOLSKÉ ŽUPY

JANA PODLIPNÉHO

ROČNÍK PK 28

ČÍSLO 5

ROK 2022

8. 10. 2022 PAMÁTNÝ DEN SOKOLSTVA

ÚVODNÍK ŠÉFREDAKTORKY

Vážení a milí čtenáři, sestry a bratři,
vítám Vás u čtení posledního letošního čísla občasníku župy Jana Podlipného – časopisu Vzlet. Těší mě, že i v tomto čísle se objeví informace o dění v zahraničních jednotách, tentokrát se podíváme do Německa. Budeme pokračovat v mapování SOKOLGYMu, představíme Vám dalšího z velikánů, který je pohřben v sokolské hrobce a samozřejmě si připomeneme 8. říjen nejen v našich jednotách. Pro mě samotnou byl letošní Památný den sokolstva velmi specifický a zvláštním způsobem slavnostní z mnoha důvodů, ale o tom přímo v následujících článcích.

Další číslo Vzletu vyjde až v novém kalendářním roce, proto Vám už nyní skrze úvodník přeji za celou redakční radu Vzletu vše dobré v posledních měsících tohoto roku a v roce následujícím vše to, co si sami přejete a co Vás potěší. A samozřejmě radost z pohybu a všech aktivit, které Sokol přináší.

Se sokolským nazdar!

Anna Jagošová

SOKOLGYM PARDUBICE

V rámci oslav 160 let Sokola se konala o víkendu 17. až 19. června 2022 velká sokolská akce i v Pardubicích. SOKOLGYM Pardubice začal již v pátek přehlídkou pěveckých sborů. V sobotu se pak na mnoha místech Pardubic konal především sportovní program – od 7 hodin v ENTERIA aréně probíhaly zkoušky hromadných i pódiových vystoupení, odpoledne dva ucelené programové bloky a vyvrcholením byl večerní gala program. Současně se v Pardubicích konal Přebor ČOS v Team Gym Junior. Vítězná družstva vystoupila se svým programem na gala večeru. Pro účastníky i návštěvníky SokolGymu byly přichystány další sportovní nabídky – plnění Sokolského odznaku zdatnosti, soutěže BESIP, orientační běh, basketbal a otevřené sportovní soutěže ve volejbale a florbalu.

K programu Sokola patří i akce společenské, kulturní a vzdělávací. V sobotu v Pardubicích probíhal od 12 do 23 hodin svátek hudby. Kromě toho si mohli účastníci vybrat z nabízených programů, například prohlídka Zelené brány, zámku Pardubice, kde sídlí Východočeské muzeum, památníku Zámeček nebo se zúčastnit komentované prohlídky města. Neděli tak mohli ještě využít k seznámení se s městem Pardubice i jeho historií.

Organizátoři měli vše pečlivě připravené, všichni ocenili prostory ENTERIA arény, která mimo jiné poskytovala možnosti odpočinku a občerstvení. Na večerním gala programu jsme mohli být svědky toho, že ve Východočeském kraji a v městě Pardubice má Sokol opravdu podporu a setkává se s pochopením. Slavnostního zahájení se zúčastnili zástupci kraje i města. Všem, kteří se na přípravě celé akce, programu a organizaci podíleli i všem účastníkům patří poděkování za skvělou propagaci Sokola.

Video je možno zhlédnout na https://youtu.be/_nE0metZfsl

Slavnostní zahájení večerního gala programu 18. 6. 2022

Hromadná skladba Odhodlaní

Anna Jurčíčková, náčelnice Sokolské župy Barákovy

SOKOLGYM 2022 V PARDUBICÍCH

Pardubice, město perníku. Dosud jsem jím buď jen projížděla nebo pracovně jezdila na jedno místo, nic víc. Ale letos v rámci SokolGymu 2022 jsme využily možnost přespání ve studentské ubytovně a přijely do Pardubic již v pátek odpoledne. Návštěvou zahradní restaurace jsme zahájily náš kulturní večer a už tady jsme potkávaly skupinky cvičenek, ze všech sálala radost, snad z nadcházejících vystoupení.

Po večeři jsme se jely nazdařbůh projet autobusem, vystoupily na náměstí a že se tedy půjdeme projít. První zajímavé místo, které jsme zaznamenaly, byla Zelená brána, dominanta města. Prošly jsme skrz a ocitly se jak v jiném světě – z náměstí s obchody, městským ruchem a spěchajícími lidmi na náměstí se spoustou hospůdek, barů a zahrádek, uprostřed velké pódium a živá hudba. Vmísily jsme se mezi diváky stojící a sem tam i tančící a opět jsme potkávaly skupinky veselých sokolů. Také jsme se čirou náhodou setkaly s ženami z našeho celku, posadily se na jednu ze zahrádek, a užívaly si nádherný večer. Na zámek jsme se už bohužel nedostaly...

Sobota – den plný nácviků a vystoupení, přebíhání, převlékání. Venku vedro, naštěstí se vše hlavní odehrávalo v Aréně, kde bylo přijatelně. Organizace byla vynikající, na seřadišti byly postavené stany, abychom nemusely stát na slunci. Uvnitř kolotoč neustále pobíhající cvičenců, organizátorů, návštěvníků. Všechna vystoupení byla vydařená, atmosféra nádherná, nezaskočil nás ani problém s úzkým vstupem na plochu, kdy jsme narychlo řešily formace a přesuny. Myslím, že jsme si to všichni moc užili a už teď se těšíme na velký slet.

Ivana Černá, T.J. Sokol Chocerady

POSTŘEHY Z VÝLETU

TYRŠŮV DĚČÍN

OSLAVY 190 LET NAROZENÍ MIROSLAVA TYRŠE

18. 9. 2022

T.J. SOKOL PROSEK

SE ZÚČASTNIL AKCE TYRŠŮV DĚČÍN

- VZDALI JSME HOLT TYRŠOVI NA PIETNÍM AKTU U SOCHY TYRŠE A ZÚČASTNILI SE TYRŠOVA PRŮVODU NA SMETANOVĚ NÁBŘEŽÍ
- NA VLASTNÍ ODHALENÍ TYRŠOVY LAVIČKY - SEVERNÍ ZÁMECKÝ PARK (CESTA ZE ZÁMKU NA SMETANOVU NÁBŘEŽÍ)
- PROŠLI JSME ZAJÍMAVOU VÝSTAVU "VÝSTAVA JÁ, TYRŠ" NA ZÁMKU DĚČÍN
- VÝSTUP NA VÝHLÍDKOVOU VĚŽ NA PASTÝŘSKOU STĚNU

Turistický oddíl T.J. Sokol Prosek uspořádal svůj první výlet v podzimním, poprázdňinovém období. A to hned na prima sokolskou akci Tyršův Děčín. Tyršův Děčín se koná každoročně a sokolská veřejnost si připomíná výročí narození svého zakladatele. Letošní akce měla zvláštní význam – oslavovalo se kulaté 190. výročí narození.

Počasí zrovna turistice nepřálo, ale jak se říká – není špatné počasí, jen špatné oblečení. A zdálo se, že všichni účastníci akce byli na nepřízeň počasí v tomto duchu připraveni. Nedělní vzpomínkové akce se zúčastnil velký počet žup z celé republiky. Už od vlakového nádraží jsme potkávali další sokoly v krojích a s prapory. Akce začala v 10 hodin na nábreží pod zámek slavnostním nástupem a proslovu významných bratrů a sester. Následovalo položení květin k Tyršově pomníku, který je vzdálený pár desítek metrů. Účastníci akce se pak postupně přesunuli

k Tyršově lavičce, která je nově umístěná v kopci v parku cestou na zámek. Z lavičky je výhled na řeku a na druhý břeh, na Pastýřskou skálu. Akce pokračovala slavnostním průvodem městem, průvod prošel i Dlouhou jízdou a pokračoval nahoru na zámek. Tady celá vzpomínková akce okolo 12. hodiny skončila slavnostním nástupem za účasti několika stovek přihlížejících a obvyklým pozdravem Zdar.

Náš výlet se nám organizačně trochu zamotal, ale k hlavním bodům celé vzpomínkové akce jsme se nakonec vždy připojili... Od Tyršovy lavičky jsme došli cestičkou v parku nahoru na zámek, kde je z předzámčí úžasný výhled do okolí. Zbývalo nám zhruba třicet minut do zahájení průvodu, který začínal dole u řeky. Tak jsme si šli prohlédnout zámecké nádvoří se spícími pávy, kteří se nenechali nikým a ničím rušit. Z nádvoří je taky vstup do Tyršovy světničky. Tu jsme si prohlédli a pročetli historii Tyršova jména, rodu a založení Sokola, včetně fotek a dobových sokolských krojů, které se dodnes vlastně výrazně nezměnily (možná se dnes šijí z jiného materiálu). Totálně jsme zapomněli na čas a při odbíjení hodin jsme si uvědomili, že musíme pospíchat parkem dolů z kopce do průvodu. Než jsme se tam dostali, tak průvod už odešel a z dálky byla jen slyšet hudba, která jej celou dobu provázela. Tak jsme se vydali na druhou stranu s tím,

že projdeme parkem/zahradou, vyjdeme prudce do kopce a průvod potkáme nahoře u zámku. Šli jsme skalním průchodem do zámecké zahrady, kterou jsme si celou prohlédli a vylezli nahoře v předzámčí. Průvod právě přicházel Dlouhou jízdou. Právě v tu chvíli jsme v průvodu znovu narazili na bratra, který hrdě nesl vlajku naší župy. Po ukončení akce na nádvoří zámku se všichni účastníci postupně rozešli a my jsme pomalu procházeli městem a směřovali k Tyršovu mostu přes řeku. Od rozcestníku za mostem na druhé straně řeky jsme se vydali po červené nahoru do kopce, procházelo se lesem, kde bylo mokro a les voněl houbami. Nebyl na ně ale čas. Na konci cesty do kopce je odpočívadlo, ze kterého není sice výhled, ale jsou tady informační tabule, které popisují Pastýřskou stěnu a její význam v historii regionu. Odtud se po pár metrech otevírá úžasný výhled na město a okolí. Prostě stojí za to se sem podívat. Navíc všechno bylo krásně osluněné. Sedíme na vyhlídkové lavičce, klábosíme a kocháme se výhledem. Najednou se během pár minut obloha zatáhne a spustí prudký déšť. Ten nás žene se schovat v lese, a tak jdeme pohodlnou cestou po vrstevnici směrem k ZOO. Váháme, zda se jít podívat do areálu, a neodoláme. Děčínská ZOO je malá, ale o to víc nás baví. Po prohlídce vyjdeme na stejnou cestou a vydáváme se dolů z kopce do města. Cestou máme zase krásný výhled na město, tentokrát na druhou stranu a okolí kopce. Míjíme děčínskou synagogu a v zapadlé místní restauraci si objednáváme nealko pití na stojáka. Následně míříme směr nádraží a vlak, ale ještě předtím odbočujeme, abychom se znovu dostali na nábřeží u silnice. Tady je malé dětské hřiště a louka s cestičkou pro pěší až k vodě. Vyfotíme pár posledních fotek – pohled na zámek, a vracíme se zpátky na nádraží na vlak, kde skupinky sokolů čekaly na svoje spoje.

Výlet se vydařil, sokolská část akce byla o sounáležitosti a sokolských tradicích a myšlenkách, výletní část akce byla o pohodové cestě a krásných vyhlídkách na město a okolí. Výletu zdar!

Veronika Šindelářová, T.J. Sokol Prosek

PAMÁTNÝ DEN SOKOLSTVA

8X NA PRAŽSKÉM HRADĚ

Bylo to někdy kolem půlky letních prázdnin, kdy mi Marek Manda, velitel Sokolské stráže, poprvé napsal, že uvažuje v rámci slavnostního střídání hradní stráže na Pražském hradě 8. října o účasti sester. Zarazilo mě to, zaujalo mě to a vlastně jsem tomu pořádně nevěnovala pozornost. Pak se přiblížil říjen a Marek už v rámci skupinové konverzace na Facebooku oslovil konkrétní sestry napříč jednotami: Betty a Rózka Andrýskovy za Ostravu, Jana Kovář Hynčicová za Bzenec, dvě župní vzdělavatelky Iveta Kozáková za župu Barákovu, Štěpánka Mrázková za župu Scheinerovu a jako šestá já. Každá z nás měla být stráží praporu jednomu z našich bratří, v tu chvíli praporečnicků: Marek Manda, Lukáš Křemen, Vít Kostecký.

Po prvotních peripetiích a obavách, zda akce proběhne dle plánu, jsme se všichni sešli ráno 8. října kolem deváté v Tyršově domě. Rychle převléct v Tyršově klubu do krojů a přesun na Hrad do kasáren u Loretského náměstí. Kasárna zevnitř už znám – absolvovala jsem v nich výcvik, na jehož základě jsem se stala členkou Sokolské stráže. Ovšem jako všichni ostatní. Tehdy se mi tam líbilo. Nebylo potřeba přemýšlet, jen poslouchat a navíc zelená – zvláště na uniformách vynesených statnými muži – uklidňuje (bratři prominou, sestry pochopí...). Několikrát jsme si na nástupišti (čti buzerplaci) vyzkoušeli, jak bude nástup tří praporů na prvním nádvoří Pražského hradu společně s členy hradní stráže vypadat. No a potom už jsme jenom mávaly na kolemjdoucí vojáky a naši bratři se nám za to smáli...

Zatímco bratři jsou zvyklí vycházet levou – není se čemu divit, když dva z nich jsou sami členy hradní stráže – nám to na naše přání ještě před prvním „Sokolská stráž – pozor“ připomněli. Ve 12 hodin jsme úspěšně nastoupili ve formaci 3 prapory s ženskou stráží každého z nich bez jediné chybičky.

Bylo to 15 minut v pozoru, kdy jsem měla čas přemýšlet. Myslela jsem na to, kdo kdy přede mnou na Prvním nádvoří stál; na to, že jsme zřejmě první ženy-sokolky v dějinách, které kdy stály jako stráž praporu na Pražském hradě při slavnostním střídání společně s vojáky hradní stráže; na to, že mám veliké štěstí – nalevo ode mě stálo 8 těch, kteří se méně či více stali pevnou součástí mého života díky Sokolu; a konečně na to, že mě potkala možnost zřejmě neopakovatelná, svým způsobem nepochopitelná a v tu chvíli rozhodně nedocenitelná, ovšem rozhodně krásná.

Děkuji, bylo mi ctí!

Anna Jagošová, vzdělavatelka, T.J. Sokol Praha Vršovice

8X V TYRŠOVĚ DOMĚ

sokola umučeného v koncentračním táboře, Dagmar Evaldová. Ta nás však před nedávnem opustila. Takže letošní 8. říjen patřil také tak trochu jí... A pak už následoval příjezd pelotonu cyklistů a pěších na Kampu a večer sokolských světél. Video z pietního aktu je možno zhlédnout na https://youtu.be/_lgyJ85Zlk.

Anna Jagošová, vzdělatelka, T.J. Sokol Praha Vršovice

IV. SPANILÁ JÍZDA SOKOLŮ

Když se akce zavčas připraví, prokonzultuje s kolegy, má řádnou publicitu, je zavčas zajištěna spolupráce s městskými částmi a s policií, tak se akce musí zaručeně zdařit. Akce měla publicitu již 1. května mezi účastníky sokolského výletu na Říp. Koncem srpna vyhotovil reklamní plakátek ke IV. Spanilé jízdě sokolů bratr Štěpánek. Přes QR kód se účastníci mohli registrovat: bylo by podchyceno z jaké jednoty je účastník, zda je muž/žena, zda pojede na kole či koloběžce. A pro jistotu bylo uvedeno i telefonní číslo a mailové adresa organizátora bratra Richtera ze Sokola Královské Vinohrady. Jen tam ještě nebyla vytčena trasa. Pro účastníky byla připravena červená trička se sokolským logem na rameni a s nápisem Památný den sokolstva. Byly zajištěny odznaky s datem 8. 10. 1941. To byl výsledek veřejné výtvarné soutěže, která proběhla již v roce 2021. Autorem vítězného návrhu byl student Střední umělecko-průmyslové školy v Turnově Štěpán Hála.

Takto jsem rozesílal informace do jednot naší župy Jana Podlipného, ale i do dalších jednot v Praze. Na schůzce v červnu jsme projednávali detaily s několika bratry a sestrami o kterých jsem věděl, že přivedou do pelotonu řadu jezdců. Již počátkem září policie České republiky schválila trasu přes Václavské náměstí, organizátorovi jízdy poslala mapu s vykreslenou trasou, výškovým profilem. A bylo sděleno, že od dvanácti hodin do dvou je na Václavském náměstí akce odborářů vedených panem Středulou, takže našemu průjezdu nic nebrání. Opět jsem rozesílal mailem informace do jednot. Rozesílal jednotlivcům, starostům, náčelníkům, zahlcoval mailovou poštou i ty, kteří určitě nepojedou, ale mohou dále šířit informace. Nebyl jsem adresný, protože přes QR kód jsem měl mailové adresy pouze na osm účastníků. Bratr Kubů projel na kole celou plánovanou trasu a pořídil řadu fotografií.

9. září schůzce Předsednictva vzdělatelského odboru ČOS. Opět rozdávám reklamní plakátky. Bratr Sobota přichází s nápadem dovézt ke hrobu Tyrše a Fügnera plamínek z místa narození Tyrše z Děčína. Kytice se stuhami jsou zajištěny, bratr Tesař dodal 100 sokolských vlaječek na kola. K tomu všemu navíc dokumentarista pan Oliver Malina Morgenstern s kamerou, neboť bratr Kačírek získal od úřadu MČ Praha 2 grant na zhotovení dokumentu.

Přišel týden před jízdou. Osudové sdělení. Na Václavském náměstí bude velká demonstrace odborářů, předpokládá se 170 000 lidí, jednak odborářů, jednak jejich odpůrců. Bude v pohotovosti policie, těžkooděnci, jízdní policie, antikonfliktní tým. Spanilá jízda se povoluje pouze po trase přes Vršovice a to bez doprovodu policie. Následovalo rozhodnutí bratra Pokorného, starosty župy. Akci na kolech musíme zrušit, nelze si vzít na zodpovědnost peloton, v němž bude i mládež. Namísto cyklojízdy bude pěší průvod, a to od náplavky u Výtoně na Kampu. Trasu jsem tedy prošel, změřil kilometry, změřil čas a následovala obšírná mailové korespondence. Leč spokojenost mezi cyklisty nebyla. Jsme dospělí a po Praze na kole jezdit umíme. Tak opět změna. Dospělí se sejdou u areálu strašnického krematoria a akce proběhne dle původního časového rozpisu. Následovala opět obšírná mailové korespondence. Takže dvě akce: na kolech přes Vršovice a pěšky. Pěší sekci si bere na starost sestra Seemanová ze Sokola Prosek.

Přišla středa 5. října. Sokol na Královských Vinohradech má v podvečer schůzi výboru. A po dvacáté hodině dostává bratr Kačírek zprávu. Policie rozhodla, že náš peloton bude mít zajištěnu policejní asistenci. Ještě před půlnocí rozesílám obšírnou mailovou korespondenci. Přes QR kód mám nahlášeno pouze osm účastníků. Upokojuje mne ale bratr Lauschmann, slibuje účast turistů, dále jsou přísliby účastníků ze Sokola Prosek, ze Strašnic a mám jisté i účastníky ze Sokola Královské Vinohrady. V dalších dnech

vyřizují řadu telefonátů. Ano, přijďte na kolech, nemusíte se registrovat přes kód, vítám kohokoliv. A zajišťuji výpomoc od sestry Gregorové a Knížkové, budou rozdělovat účastníkům odznaky, sokolské vlajčky a dělat registraci.

Sobota 8. října po čtvrté hodině. Přijíždí bratr Pokorný se světélkem z Olšan. Rozdělují se trička, praporky, odznaky. Krátký projev o událostech z roku 1941. Projev je přenášen i pěší skupině na Výtoni. Krátké pokyny o bezpečnosti během jízdy. Vše dokumentuje kamera a fotoaparát bratra Antuška (fotky: <https://www.rajce.net/a18129473> video: https://youtu.be/0_squd3xDMk). A pak start za policejním autem.

Pěší skupina? Doplňuje sestra Seemanová. Skupina v počtu cca 50 osob se sešla v 16:30 na náplavce u Výtoně. Přišli sokolové z Proseka, Starého Města, Sokola Pražského, Libně, Vinohrad a dalších jednot. Někteří sem přišli rovnou z 52. setkání v přírodě z Hloubětína.

Pěšáci, všechny věkové kategorie, vykořčili směrem k Čertovce kolem Vltavy, Národního divadla a přes most Legií. Většina zúčastněných byla oblečená v červeném tričku s nápisem

PAMÁTNÝ DEN SOKOLSTVA se sokolskou vlajkou a památným odznakem. Na cestě, která byla dlouhá asi 3 km, skupinu doprovázela sokolská pochodová hudba z reproduktoru. Na občerstvovací stanici u Tyršova domu se pěší skupina potkala se Spanilou jízdou cyklistů.

Po společném krátkém občerstvení u připraveného čaje na nádvoří Tyršova domu vyrazí pěší skupina a krátce poté cyklisté. Cíl. V cíli hlásím sestře starostce Moučkové: cyklistů 70, pěšáků 50. Předávám jí stříbrný odznak a jedna dívka z pěší skupiny ze Sokola Prosek předává lucerničku se světélkem. Připutovalo až z Děčína. Večer sokolských světél může začít. IV. Spanilé jízdě sokolů NAZDAR!

text: Vladimír Richter, vzdělavatel T.J. Sokol Praha Královské Vinohrady a Sokolské župy Jana Podlipného s přispěním Jany Seemanové, místostarostky T.J. Sokol Prosek

foto: Ivo Antušek, T.J. Sokol Praha Vršovice, editor časopisu Vzlet Sokolské župy Jana Podlipného, Jana Seemanová, místostarostka T.J. Sokol Prosek a Jiří Suchan, kameraman

PAMÁTNÝ DEN SOKOLSTVA V T.J. SOKOL LIBUŠ

Památný den sokolstva, v němž se připomíná hrdinství řady sokolů, kteří během 160 let existence Sokola obětovali své životy v boji za svobodu, demokracii a samostatnost, jsme si v T.J. Sokol Libuš připomněli dvěma akcemi.

Sokol, sokolnění a dravci aneb správný sokol pozná sokola!

První akce – *Sokol, sokolnění a dravci* – proběhla ve čtvrtek 6. října. V rámci ní nám Petr Kolomazník ze spolku Penthea vyprávěl o dravých ptácích. Dozvěděli jsme se, že v nejvyšší rychlosti dokáže sokol letět až 400 km/h. Mohli jsme si důkladně prohlédnout jednotlivé ptáky a zaměřit se na rozlišovací znaky dravců, například na tvar těla, zbarvení či siluetu v letu. Manželé Kolomazníkoví nám představili poštolku, káně, jestřába, puštíka, orla bělohlavého, orla stepního a také supa. Velké nadšení způsobila bratrská trojice káňat Harrisových, která společně přelétávala ze střechy sokolovny nebo kaštanu na ruku sokolníků a později i na ruce dětí. Dospěláci pak nechávali na své ruce přistát supa Omara, který vážil 4,5 kg. Sokol létat nemohl, protože potřebuje na létání velký prostor a při své velké rychlosti by se mohl o plot zabít. Dozvěděli jsme se o dravcích mnoho zajímavých informací a také to, že jestřáb sídlí i v Modřanské rokli, kterou máme v těsném sousedství sokolovny.

Bojovka v Modřanské rokli s tematikou zapojení sokolů do odboje

Vrcholnou akcí naší jednoty k Památnému dni sokolstva byla bojovka v rámci víkendového lakrosového soustředění 8. a 9. října. Připomněli jsme si tematiku odboje a postihy, jimž byli sokolové za Protektorátu Čechy a Morava vystaveni. Říšský protektor Reinhard Heydrich se síly sokolů obával, a proto vyhlásil Akci Sokol. V ní bylo v noci ze 7. na 8. října 1941 zatčeno na 1500 představitelů Sokola, řada z nich byla hned popravena, další byli mučeni a poté vězněni a zabití v koncentračních táborech. Na této události byl postaven i příběh bojovky, v níž vystupovaly osobnosti sokolů v odboji a jména řady z nich, například Jan Zelenka, Augustin Pechlát či František Pecháček.

Děti našly v sokolovně starý kufr s dopisem Jana Zelenky. Dozvěděly se, že Jan Zelenka je mrtev a že za něj musí dokončit záchranou misi dalšího sokola odbojáře. Po rozluštění šifry v morseovce zjistily, že je povedou sokolská hesla, jež získávaly na jednotlivých stanovištích. Pro to první si musely vylézt za horolezeckého jištění na vysoký kaštan na hřišti sokolovny. Získané heslo *Lví silou, vzletem sokolím!* bylo zásadní indicií pro další část hry.

Poté po skupinkách vyrážely do Modřanské rokli plnit řadu úkolů – přelézaly klády, snažily se zapamatovat důležité sokolské symboly a data, přenášely v lakroskách depeše, na spojařském stanovišti namotávaly provaz mezi stromy či chodily po slepu s důvěrou ve svého průvodce. Některá stanoviště měla ještě další zpestření, při nichž se v rámci družinky lépe poznávaly – děti musely sečíst věk všech členů ve skupince a podle součtu nasbírat množství žaludů, nebo sečíst délku levých paží všech dětí, vydělit ji 3 a podle výsledku dohromady počet vydělovat. Velké nadšení bylo u stanoviště střelby ze vzduchovky a poté následovalo stanoviště s šifrou. Děti z ní zjistily, že musí v okoli 15–20 m najít vysílačku Sparta. Zjistily se spojily s druhou stranou, zahlásily se heslem *Lví silou, vzletem sokolím!* a získaly důležitou informaci, že mají hledat spojence, který je označen sokolským symbolem. Pokračovaly na stanoviště, kde byla další cesta specifikována česky, anglicky a ukrajinsky. Bojovky se totiž účastnily i ukrajinské děti.

Následovalo stanoviště dravci, na němž probíhala poznáváčka dravců na obrázcích. Spojenec s kokardou na oděvu sdělil zásadní heslo, které se nesmělo nikomu vyzradit, *Jindra – Pravda vítězí!* To nám připomnělo název sokolské odbojové organizace, jež byla pojmenována podle Jindřicha Vaníčka, náčelníka České obce sokolské v letech 1892–1930. Děti pokračovaly na stanoviště s lakroskami, při nichž jim nesměl při přehazování vypadnout míček, jinak musely padnout k zemi. U nádrže v rokli zdolaly dřevěné áčko a na můstku u potoka si musely sestavit prut a vytáhnout z potoka zprávu. Tu měly otevřít až v sokolovně. Pak ještě následovalo stanoviště zdravotní

– děti musely ošetřit raněného, kterého zranilo gestapo, a dopravit jej do bezpečí sokolovny. V sokolovně ještě plnily vědomostní úkoly, skládání puzzle se sokolskou tematikou, zejména k X. sokolskému sletu, skládání rozstříhaných sokolských hesel, za něž získaly klíček k truhličce. Truhlička visela u stropu na tyči, protažená provazem přes 4 tyče a měla 4 zámky. Proto musel na každou tyč vyšplhat zástupce

z každé skupiny a truhličku pak musely všechny děti společně otevřít. V ní byly falešné doklady a sdělení místa, kde se nachází sokol – odbojář.

Děti pak vystoupily na půdu sokolovny. Musely se zahlásit heslem *Jindra – Pravda vítězí!* Tam seděl v přitlmě petrolejek odbojář, který vděčně přijal doklady, aby mohl odcestovat do Anglie a chystat další odbojovou akci. Dětem připomněl slova Františka Pecháčka, jednoho z významných činovníků Sokola a představitelů domácího odboje, olympionika, tvůrce sletové skladby Přísaha republiky v roce 1938, jehož nacisté v roce 1944 zavraždili: „Sbohem, bratři, vím, že jdu na smrt, ale nebojím se jí. Statečný muž umře jednou, jen zbabělci umírají stokrát. Umřu s klidem, protože vím, že naše oběti nebyly marné.“ Pod noční oblohou s měsícem nad hlavou

a jeho slovy v myslích jsme pak zapálili na hřišti u sokolovny svíčky a vzdali tak úctu padlým sokolům a vzpomněli také na Ukrajinu.

Livia Šavelková, trenérka Lakrosu T.J. Sokol Libuš

8X VE VRŠOVICÍCH A VERNISÁŽ

ředitelem Ondřejem Machů, zároveň náčelníkem naší jednoty.

Pietní akt byl následován vernisáží panelové expozice *150 let Sokola Praha Vršovice*. Jednotlivé panely, které jsou umístěny na galerii velkého sálu v naší sokolovně, mapují celou historii jednoty od jejího založení dodnes. Výstava již měla být součástí oslav 150. výročí jednoty, ale pandemie její realizaci pozastavila. Dobrá věc se tak podařila o dva roky později. Vůbec nejoblíbenějším panelem zřejmě bude ten poslední, jehož součástí je vedle kvízu pro děti také křídová tabule, kam lze něco nakreslit. První, kdo tabuli vyzkoušel, byli žáci základní školy Botičská. Doufejme, že stejnou radost jako jim, přinese výstava i dalším malým i velkým sokolům.

Anna Jagošová, vzdělatelka, T.J. Sokol Praha Vršovice

BESEDA S OTOU MACHEM

Ota Mach byl dne 8. 10. 2022 jedním z hlavních řečníků vzpomínkové akce na manžele Staré v T.J. Sokol Šestajovice. Vystoupil s přednáškou na téma *Sokol v druhém odboji*. Součástí programu byla mj. přednáška Vlastislava Janíka *Příběh manželů Starých a Baumanových*, výstava výtvarných děl studentů gymnázia Chodovická nebo přednáška Pavla Černého *Útok v zatažce*. Akce se zúčastnil i potomek Břetislava Baumana, který byl blízkým spolupracovníkem Kubiše a Gabčíka. Akce se zúčastnilo asi 50 osob a kladli bratru Machovi zvědavé otázky, protože je jeden z mála žijících pamětníků, který může atmosféru druhé světové války zprostředkovat.

text a foto Jana Seemanová, místostarostka T.J. Sokol Prosek

ULICE NA PRAZE 9 POJMENOVÁNA PO SOKOLSKÉ RODINĚ PECHMANOVÝCH

Dne 19. září 2022 byla v Praze 9 Vysočanech nedaleko stanice metra linky B Kolbenova pojmenována nová ulice Pechmanových. Slavnostního aktu se také zúčastnila Sokolská stráž.

Ulice je pojmenována po sokolské rodině Pechmanových. Jaroslav Pechman byl člen odbojové skupiny Říjen a úzce se přátelil s br. Janem Zelenkou-Hajským. Br. Pechman zajišťoval finance, ošacení, jídlo a dokumenty parašutistům, kteří provedli úspěšně útok na Heydricha. Když si pro něj 5. října 1941 přišlo gestapo, byl na to připraven. Při transportu skousl kyanidovou kapsli. Jeho žena Marie a syn Jaroslav byli zatčeni a zavražděni nacisty v Mauthausenu. Válku přežila pouze dcera Milena Pechmanová.

Měli jsme tu velkou čest potkat se tu s Mileniným manželem, který se s námi podělil o dojemné vzpomínky. Děkujeme Iniciativě A. za pozvání a jejich neutichající aktivitu.

Video o nové ulici je možno zhlédnout na https://light.polar.cz/video/prahatv/zpravy/publikovano/2022/09/20/ob06478_v_praze_9_vznikla_nova_ulice_pechmanovych_lq.mp4

Převzato z: <https://www.facebook.com/sokolskastraz/> a upraveno

104. VÝROČÍ VZNIKU ČESKOSLOVENSKÉ REPUBLIKY

Představitelé státu, včetně prezidenta Miloše Zemana a premiéra Petra Fialy, zástupci armády, váleční veteráni, sokolové včetně starostky ČOS sestry Hany Moučkové, skauti a veřejnost si 28. října 2022 u Národního památníku v Praze na Vítkově při slavnostním ceremoniálu připomněli 104. výročí vzniku Československa. Památník na Vítkově vznikl v letech 1929 až 1938 k počtě československých legionářů. Slavnostní událost pak pokračovala uvnitř památníku. Fragmentem z 5. věty Janáčkovy Sinfonietty op. 60 jsme oslavili 28. říjen, den vzniku samostatného československého státu. Video je možno zhlédnout na <https://youtu.be/miKihxz1EJM>. Leoš Janáček původně skladbu nazval Vojenská sinfonietta. Premiéra díla proběhla v rámci kulturního programu sokolského sletu 26. června 1926. Hrál ji vojenská kapela a Česká filharmonie pod vedením Václava Talicha.

Během dne na různých místech ČR i v Praze probíhal Sokolský běh republiky. Fotky z Prahy možno zhlédnout na <https://www.facebook.com/ceskaobecsokolska/posts/2250509198455425>

Večer se ve Vladislavském sále Pražského hradu konalo slavnostní udělování státních vyznamenání prezidentem České republiky. Oceněn byl rovněž vzdělavatel ČOS a jeden z vedoucích pracovníků Vojenského historického ústavu Praha, ředitel Odboru muzeí plukovník Mgr. Michal Burian, Ph.D. Prezident republiky Miloš Zeman udělil plukovníku Michalu Burianovi, autorovi a spoluautorovi desítek nejen sokolských výstav a expozic, medaili Za zásluhy I. stupně – za zásluhy o stát v oblasti kultury. Gratulujeme a přejeme hodně elánu do další nejen sokolské práce.

Ivo Antušek, T.J. Sokol Praha Vršovice, editor časopisu Vzlet Sokolské župy Jana Podlipného a <https://www.facebook.com/vzdelavatele/>

85 LET OD ÚMRTÍ TGM

Před 85 lety zemřel Tomáš G. Masaryk – první prezident Československé republiky. Když se po jeho smrti rodiny zeptali, co pro něj Sokol znamenal, odpověděla Olga, že hodně. Byl pro něj obrovskou oporou. Členem Sokola byl od roku 1884 až do své smrti 14. 9. 1937. Pietního aktu v Lánech, který připomínal toto smutné výročí, se zúčastnila i Sokolská stráž.

Převzato z: <https://www.facebook.com/vzdelavatele/>

GOLDEN AGE GYM FESTIVAL NA MADEIŘE

Od 2. do 7. října (někteří až do 10. 10.) si 1573 účastníků z 18 zemí užilo exotický ostrov Madeira na letošním již 8. ročníku Golden Age Gym Festivalu. Ve schopných rukou Portugalské gymnastické federace probíhalo i mnoho workshopů, exkurzí a společenských aktivit. Golden Age je určen pro účastníky 55+, kteří ještě neztratili chuť do života a těší se jednak na setkávání s lidmi stejné krevní skupiny a jednak se stále mají chuť vzdělávat a také vystoupit v připravených pohybových choreografiích.

Česká republika – Česká obec sokolská a ČASPV pod zastřešením České gymnastické federace – vyslala na tento festival 99 účastníků. ČOS reprezentovala ve dvou skladbách: *Vivat Vivaldi* od autorky Heleny Peer a *Optimistky* autorem Ivany Jiráňkové a Dáši Honové. Obě sokolské skladby sklídily úspěch. Cvičilo se dvakrát – na náměstí a v centrálním městském parku ve Funchalu – hlavním městě Madeiry. Také skladby ČASPV byly velmi dobře připravené a sklídily potlesk. Navzájem jsme se podporovali a fandili si. Mnohé záběry a videa z festivalu účastníci posílali přes sociální sítě, aby se podělili o svoji radost a mohli sdílet své dojmy, kterých bylo opravdu mnoho. Velkolepý zahajovací ceremoniál, jednotlivá vystoupení zúčastněných zemí probíhající na dvou podiích současně i ceremoniál závěrečný úplně vtáhli svojí atmosférou všechny přítomné do děje celé akce.

Během festivalu jsme se zúčastnili také 2 workshopů, kde jsme získali nové poznatky ke cvičení s hudbou pro seniory a s netradičním náčiním. Oba se konaly na venkovním prostoru u moře – v přístavu města Funchal pod vedením mladých lektorů. Účastníci si je opět užili.

Sokolská výprava pod vedením 1. místopředsedkyně ČOS sestry Dáši Toncarové strávila na Madeiře 7 dní, někteří se zdrželi i déle. Všichni jsme před cestou pilovali na nácvicích obě skladby, abychom dobře reprezentovali jak ČOS, tak Českou republiku. Skladby se procvičovaly i na Madeiře.

Mimo sportovních zážitků jsme měli možnost vidět hodně zajímavostí z tohoto krásného ostrova – ostrova věčného jara. K tomu přispěla majitelka cestovní kanceláře Lenka, žijící 20 let na Madeiře, která nás na výletech doprovázela a kdykoli jsme potřebovali, pomohla. Portugalský ostrov Madeira umí okouzlit každého cestovatele a milovníka přírody. Je to perla atlantického oceánu, která nabízí dobrodružství. Horská krajina s vyhlídkami, zelená příroda a vycházky podél levád okouzlí snad každého. Někteří účastníci tu nebyli poprvé a mnozí další by se sem v budoucnu rádi vrátili při svých soukromých dovolených.

Tak jak to bývá, nebylo však nebe bez mráčku. Všechny mrzela malá podpora ze strany ČOS, ať již se týkala oblečení, informačních toků, propagace nebo financí. Z mnohého vzniklo jak ponaučení pro příště, tak i zkušenost. I přesto si všichni účastníci akce užili, dobře reprezentovali a těší se na další ročník, který proběhne v Bulharsku v roce 2024. Věřím, že se ho zúčastníme a budeme opět dobře prezentovat Sokol i Českou republiku.

Video ze zahájení a průběhu akce můžete zhlédnout na YouTube kanále Sokolské župy Jana Podlipného nebo na: <https://youtu.be/ZV8MWqvUzvl> (zahajovací ceremoniál), <https://youtu.be/P6FawrJ4V1g>, <https://youtu.be/4sD487CfX1I>

Lenka Brandová, místostarostka a tajemnice Sokolské župy Barákovy

SOKOL A TROCHA ČEŠTINY

Když dostanete za úkol připravit almanachy jednot, župní brožury, příspěvky na webové stránky, facebook nebo třeba článek k otištění ve Vzletu, je potřeba zamyslet se nad obsahem, ale také nad tím, jak text napsat tak, aby byl gramaticky správně a naše krásná mateřština netrpěla. Sama se nad tím zamýšlím mockrát a bohemistické vzdělání mi situaci po pravdě spíše zkomplikovalo. A proto jsem se pokusila připravit malý tahák pro nás všechny, kteří píšeme nejen pro sokoly o Sokole.

Chceme-li psát o Sokolu jako organizaci, píšeme vždy velké „S“, zatímco v případě sester sokolek, či bratrů sokolů si vystačíme s „s“ malým. Proč? Sokol (substantivum, rod mužský neživotný) je název naší organizace a jako každý jiný název mu sluší velké písmeno na začátku slova, a to v každém případě. Pokud mluvíme o České obci sokolské, stačí nám velké písmeno jen v prvních ze všech tří slov z názvu – slovem „Česká“ s velkým „č“ název organizace začíná. Ovšem použijeme-li zkratku ČOS, jde o tzv. iniciálovou zkratku, kdy je zkratka tvořena z více slov. Každé písmeno reprezentuje jedno slovo. Jednotlivá písmena zkratky se pak píší velkými písmeny, bez teček.

Zatímco Sokol ve smyslu názvu organizace píšeme s velkým písmenem, a to vždy, v případě substantiv sokol (rod mužský neživotný) a sokolka (substantivum, rod ženský), kdy mluvíme o příslušnících Sokola, platí pravidla jiná. V tomto případě si vystačíme s písmenem malým – pokud ovšem nezačínáme jedním z těchto slov větu. Obdobně funguje množné číslo mužského rodu – sokolové. Myslíme jím všechny příslušníky dané skupiny, tedy muže i ženy – jde o tzv. generické maskulinum – a mimo začátku věty vždy píšeme malé počáteční písmeno. V případě hromadného substantiva sokolstvo píšeme malé písmeno (tedy např. Památný den sokolstva), ovšem myslíme tím všechny sokoly a sokolky. Mimochodem lze použít taky bratr a sestra, případně zkratky br. (pro číslo jednotné) a bři (pro číslo množné) nebo ses. (pro čísla obě).

Stejný případ je substantivum sokolovna (rodu ženského). I tady vždy píšeme malé počáteční písmeno, i kdyby šlo o tu „naši“ konkrétní sokolovnu, protože jde o podstatné jméno obecné, nikoliv o název. (Mimochodem sokoloven je po celé naší republice přes 750, zatímco Sokol máme jen jeden.)

POZOR! Mluvíme-li o členech Sokola, jsou to vždy v případě mužů sokolové nebo bratři. Možná ještě sokoláci, tedy malí sokolové. Nikdy ale sokolníci – ti necvičí v sokolovnách, ale věnují se sokolnictví, to znamená chovu, výchově a lovu s dravými ptáky. (Mimochodem sokolnictví je jedním z nehmotných kulturních statků, který reprezentuje Českou republiku v Reprezentačním seznamu nemateriálního kulturního dědictví lidstva, jenž je pod správou organizace UNESCO.) V případě žen mluvíme o sokolkách a sestřích, nikdy o sokolnicích (ty cvičí dravé ptáky společně se sokolníky), ani sokolice. Z historických materiálů známe použití slova „sokolice“ pouze v několika málo případech a ve většině z nich se nejednalo o cvičenky, ale o vysoké boty k mužskému sokolskému kroji – sokolice. Toto označení se dnes už nepoužívá. A když už jsme u toho kroje, sokol/sokolka obléká sokolský kroj, nikoliv uniformu nebo cokoliv jiného.

PS: Hledáme-li pomoc s tím, jak se co píše, určitě poradí Internetová jazyková příručka <https://prirucka.ujc.cas.cz/> nebo třeba Pravidla českého pravopisu (<https://www.pravidla.cz/>). Právě první z odkazů mi byl nápomocen při psaní tohoto bohemistického okénka.

Anna Jagošová, vzdělavatelka, T.J. Sokol Praha Vršovice

SOKOL PŘEDSTAVIL VIZUÁLNÍ PODOBU SLETU V ROCE 2024

8. listopadu 2022 tomu bylo přesně 600 dní do XVII. všesokolského sletu. Letos je to 140 let od prvního sletu v roce 1882, což podtrhuje unikátní tradici této události. Vyvrcholení příprav, které trvají více jak dva a půl roku, tedy sletový týden v Praze proběhne od 30. června do 5. července 2024.

Jsme velmi rádi, že i pro nadcházející slet se podařilo navázat spoluprací s kvalitním designovým studiem a s významným umělcem, kteří vtiskli chystanému ročníku nezaměnitelnou podobu. Tentokrát se spoluprací souhlasil výtvarník Jaromír 99, který se tak zařadil mezi taková jména jako Bedřich Wachsmann, František Ženíšek, Jan Preisler, Mikoláš Aleš, Artuš Scheiner, Luděk Marold, Alfons Mucha, Max Švabinský, kteří na Sletu se Sokolem v historii spolupracovali.

Jaromír 99, známý například prací na filmu Alois Nebel nebo knihou Zátopek, ke spolupraci dodává: „Byl jsem z toho, že pro Sokol pracovali velcí umělci, dost nervózní, a proto jsem byl i velmi pokorný. Spolupracoval jsem také s grafiky, se kterými jsem hodně konzultoval, jestli to bude fungovat v konceptu písma, který byl navržen ateliérem Dynamo Design.“

„Vítězný návrh sokoly oslovil kombinací moderní vektorové grafiky a typograficky progresivního řešení, kterému dominuje právě klíčové slovo SLET. Toto heslo jednoznačně identifikuje událost, oproti oficiálnímu názvu je výrazně kratší a dobře se s ním pracuje. V každém písmenu je vložena jiná ilustrace a výsledný dojem vzniká až jejich spojením, což navazuje na motto XVII. všesokolského sletu, kterým je nejen spojování společnosti, ale i lidí různých generací a zájmu,“ říká k tomu grafický designér Jan Šlégr ze studia Dynamo Design, které celý vizuální styl připravilo.

Zleva: Marek Tesař, Martin Chlumský, starostka ČOS Hana Moučková, Jan Haupt a Jan B. Uhlíř.

Video z tiskové konference je na kanálu <https://www.youtube.com/@zpodlipneho> nebo zde:

<https://youtu.be/kCcLvaSTOVI>

Převzato z: <https://www.sokol.eu/aktualita/600-dnu-do-xvii-vsesokolskeho-sletu> a redakčně zkráceno

VÍTE, CO DĚLAT, KDYŽ MAJÍ VAŠE DĚTI STAROSTI?

Poradí Vám nový manuál pro cvičitele a trenéry, který Česká obec sokolská připravila ve spolupráci s Linkou bezpečí. Dočtete se v něm, jak dítě, které má problémy, rozpoznat. Těmi nejčastějšími jsou šikana, poruchy příjmu potravy nebo závislost na internetu. V brožurě ale najdete příkladů a možných řešení daleko víc.

Manuál si můžete stáhnout na <https://prosokoly.sokol.eu/linka-bezpeci>

Kanály linky bezpečí:

Web: <https://www.linkabezpeci.cz/>

Facebook: <https://cs-cz.facebook.com/Linkabezpeci>

Youtube - podcast Na tenké lince: <https://www.youtube.com/c/Linkabezpeci%C4%8D%C3%AD116111/featured>

Převzato z: <https://www.facebook.com/ceskaobecsokolska/>

JANA BERDYCHOVÁ: LEGENDA SVÉHO OBORU I VÝJIMEČNÝ ČLOVĚK

V letošním čtvrtém čísle časopisu Vzlet vyšel velmi zajímavý článek Jaroslavy Gregorové, který popisoval život vědkyně a cvičitelky Jany Berdychové, *Sokolky s velkým S* (na obrázku osoba uprostřed). Je těžké zachytit 98 let života dámy, která významně ovlivnila svůj obor a díky své práci přímo i nepřímo ovlivnila život velké části dětí mnoha generací v naší zemi. Pokusím se tento příběh doplnit a v obdobně stručném formátu popsat důležité etapy života Jany Berdychové.

Je pozoruhodné, že její život převážně formovaly negativní či přímo tragické události, a to jak v osobním životě, tak i v jejím okolí. Přesto z nich dokázala vyjít posílena a zaměřit svoje úsilí novým směrem. Nahlédneme tedy na důležité aspekty jejího života i výzvy, kterým čelila.

Jana Berdychová, roz. Dudíková, se narodila v roce 1909 v Kojetíně, a i když žila na Hané jen do svých 19 let, významně ji to ovlivnilo na celý život. Chtěla se původně věnovat medicíně, nakonec však vystudovala učitelské ústavy v Prostějově a Kroměříži. Učitelské povolání ji vždy zajímalo a brala jej jako rodinnou tradici. Ve svém rodišti ale nedokázala najít žádné pracovní uplatnění, bylo to podle jejích pamětí velmi těžké období. Rodina souhlasila, aby se alespoň přihlásila na Cvičitelskou školu ČOS v Tyršově domě v Praze. A návštěva Prahy v roce 1928 jí změnila život. Toto studium jí totiž otevřelo svět tělovýchovy, pohybu a cvičení, kterému pak zůstala věrná po zbytek života. Praha zároveň nabízela pracovní uplatnění, byla zde velká poptávka po výpomocných učitelích. To v praxi znamenalo, že v rámci celé Prahy působila na desítkách škol všude tam, kde momentálně chyběl některý pedagog. Díky této práci získala Jana Berdychová mimořádné zkušenosti z mnoha škol, mnoha skupin učitelů a odlišných pedagogických přístupů. Během studia v Praze zároveň poznala svého budoucího manžela, Otakara Berdycha.

Svatbu a manželství brala jako začátek nové etapy života. Věřila, že se bude starat o budoucí velkou rodinu, a že manžel bude budovat kariéru na Ministerstvu zemědělství. V roce 1936, když čekala svého syna, však její manžel nečekaně a tragicky zahynul. Konec třicátých let a celé období okupace pak věnovala práci, výchově syna a snaze přežít těžké poměry.

V roce 1946 se naplno zapojila do změn v systému vzdělávání v Československu a nastoupila díky své rozsáhlé praxi do Výzkumného ústavu pedagogického. Souběžně s tím podstupovala dálkové studium Pedagogické fakulty UK, na které zároveň sama přednášela. Ve VÚP se podílela, vlastními slovy, na *zvědečtění* tělovýchovy ve školách. Její specializací se staly nejmenší děti v mateřských školkách, kde metodika tělovýchovy do té doby prakticky neexistovala. Její specializací se staly nejmenší děti v mateřských školkách, kde metodika tělovýchovy do té doby prakticky neexistovala.

V roce 1956 přešla Jana Berdychová na akademickou půdu, ve VÚP ji velmi chyběla možnost učit. Přestoupila na FTVS UK, kde vedla přípravu didaktiky tělovýchovy pro nejmenší děti. Zde jí však byla

zamítnuta habilitace na tématu, na němž do té doby pracovala – výzkumu držení těla u mládeže. Sama v autobiografii píše, že spíše než o odborný spor šlo o rivalitu ze strany staršího kolegy. Proto v roce 1959 přešla na nově založený Ústřední ústav pro vzdělávání pedagogických pracovníků, kde se metodice vzdělávání a didaktiky pro mladé dále věnovala. Tento ústav se pak stal jejím pracovištěm na dalších dlouhých 17 let, zde také dosáhla svých největších úspěchů. V roce 1960 začala zpracovávat novou koncepci tělovýchovy pro jesle a mateřské školky. Díky jí vedenému výzkumu a výsledkům zásadně ovlivnila podobu celého předškolního vzdělávání na desítky let dopředu, neboť pohyb v něm hrál mnohem podstatnější roli než ve školách následných.

Zájem o správný a vědecky podložený pohybový rozvoj dětí dokázala posouvat stále hlouběji. Chápala, že u dětí už okolo druhého roku života je správný pohyb nesmírně podstatný. Tak malé dítě ovšem nemůže cvičit samo, cvičitel s ním ani nemůže dostatečně komunikovat. Proto byla potřeba zapojit rodiče jako prostředníka. A touto cestou vznikl největší a zásadní přínos Jany Berdychové – cvičení rodičů a dětí.

Kolektivní cvičení rodičů a dětí se na počátku nesetkala s velkým zájmem. První experimentální hodiny se konaly u Jany Berdychové v jejím vinohradském bytě za účasti přátel a příbuzných. Myšlenka, že dítě cvičí s rodičem za hudby a pod vedením školené cvičitelky, ale postupně získávala pozornost a v roce 1964 získala oficiální podporu jako nová metoda, která potřebuje další výzkum a rozvoj. Jana Berdychová k tématu napsala celou řadu odborných publikací, tou nejslavnější byla kniha *Mámo, táto, cvičte se mnou* z roku 1969, vyšla pak ve třech dalších vydáních (poslední z roku 1983). Myšlenku cvičení rodičů a dětí šířila i v zahraničí, tato kniha vyšla v mnoha zemích a byla přeložena do 8 jazyků. Vzhledem k tomu, že Jana Berdychová obhájila svou docenturu v roce 1962 na téma hromadných vystoupení, mohla později prosazovat cvičení RaD na Spartakiádách.

V roce 1968 pak Jana Berdychová úspěšně obhájila svou profesorskou práci, titul univerzitní profesorky jí však v tu dobu udělen nebyl. Oficiální důvody jí nikdy nebyly sděleny. S o to větší satisfakcí pak brala její dodatečné udělení prezidentem Havlem v roce 1990. V roce 1976, tedy ve svých 67 letech, odešla formálně do důchodu. Přesto nadále publikovala, přednášela a cestovala. Vydala za celý život přes 100 monografií, 350 odborných článků, mnoho odborných osnov a 40 publikací v zahraničí. K tomu je třeba přičíst i další stovky článků v tisku, 170 rozhlasových relací, 7 scénářů a skoro 40 pořadů v televizi.

Posledním velkým impulzem pro ni byly změny po roce 1989 a obnovení Sokola, který hrál v jejím životě velkou roli. Do násilného přerušení činnosti ČOS v roce 1939 zde působila jako cvičitelka i členka náčelnictva i předsednictva, působila v něm i po konci německé okupace. V tělovýchově pak byla členkou (později čestnou členkou) Vědecké rady ČSTV. Na Sokol ale nikdy nezapomněla, masivní socha M. Tyrše zdobila její byt celá desetiletí. Po obnovení Sokola po roce 1989 proto navázala další spolupráci, podílela se na třech mezinárodních seminářích o RaD a konzultovala i skladby pro obnovené slety.

Díky obrovské energii a pracovitosti zvládla nejenom svou práci, ale dokázala se starat i o syna a svou širší rodinu. Celý život byla obklopena kolegy a přáteli, vedla neuvěřitelně rozsáhlou korespondenci s mnoha lidmi. I v posledním roce života, kdy byla v odborné rehabilitační péči, si vedla detailní diář – byla to jediná cesta, jak nekončící množství návštěv přátel i rodiny v nemocnici mohla organizovat. Své poslední Vánoce trávila s námi, se synem a svými vnuky. Neztrácela svou energii, skromnost, optimismus a radost ze života. Dokázala je za celý život předávat několika generacím pedagogů i žáků, a tím i mnoha dalším. I proto si myslím, že profesorka Jana Berdychová byla nejenom legendou svého oboru, ale také výjimečným člověkem.

Antonín Berdych, vnuk

O (NEJEN) SOKOLECH V MNICHOVĚ

Logo TV Sokol München e.V.

žijících v Mnichově a historicky tak navazuje na tradici spolku SLOVAN a následných sokolských sdružení v Mnichově, je jediným německým zástupcem v Zahraniční obci sokolské, která je členem Světového svazu sokolstva. Věnuje se především rekreačně sportovní, společenské a kulturní činnosti a jsme otevření všem Čechům a Slovákům žijícím v Mnichově a okolí.“

Měla jsem možnost prvních osm měsíců tohoto roku strávit převážně v Mnichově. Je to krásné čisté a zelené město s bohatou historií. Lidé jsou milí, mají rádi pivo a tradiční kroj – dirndl. Ten se obléká zejména na slavnost piva – Oktoberfest.

Pro nás Čechy je to město trochu tragické, neboť zde byla podepsána Mnichovská dohoda. V budově, kde k podpisu došlo, je nyní umělecká škola a vstup není veřejný, ovšem kdo má odvahu, jako můj manžel, tak si fotografii místnosti, kde k oné historické události došlo, pořídí. Vypadá velmi podobně jako tenkrát. S Mnichovem mají Čechy společného mnohem více, například část emigrace směřovala právě do Mnichova (Karel Kryl, Miloš Havel), ale i odsunutí tzv. sudetští Němci. Potkali jsme i několik Čechů, kteří se do Mnichova teprve nedávno přestěhovali. Pak je téměř jisté, že v takovém městě plný Čechů nemůže chybět Sokol! Zjistila jsem jednu zajímavost, že v Mnichově není jen jeden Sokol, ale dva!

Spolek **TV Sokol München e.V.** vznikl v roce 1973 na svém webu <https://sokolmunchov.de/> se představuje „jako sdružení krajanů

Spolek v minulosti vydával velmi čtivý časopis Sokolík, který lze stáhnout na jeho webu. Členové spolku se pravidelně scházejí každé pondělí na cvičení a volejbal. Pořádají turnaje v pingpongu a volejbale, na který jezdí i sokolové z Čech. Velice zajímavý článek o jednotě vyšel v březnovém čísle časopisu Sokol a je možné přečíst si jej na <https://drive.google.com/file/d/1qnHAQIk2XlxlwINKru-DpxCgHV2UveoJK/view>. Dlouholetým starostou této jednoty byl Jan Trunčík (dnes čestným starostou), kterého lze potkat i na akcích v Čechách např. letos 1. května na sokolském výletě na Říp.

Z Mnichova rovněž dochází většímu počtu čtenářů časopis zVěstník. Ten vydává spolek, který se nazývá **Sport- und Kulturverein Sokol München e.V.** Byl založen 4. dubna 2004 tak, že část členů z TV Sokol München e.V. odešla a založila spolek nový. Tento spolek se na svém webu <http://www.sokol-muenchen.com> charakterizuje takto: „Zakládající filozofii, kterou považujeme za jeden z hlavních úkolů Sokola v zahraničí, je naší nabídkou sportovních a kulturních aktivit oslovit nejen etablované krajany, ale vzhledem ke stále silnější evropské integraci a globalizaci i občany České republiky, žijící v Mnichově a okolí pouze dočasně. Naše jednoty se ve své činnosti řídí zásadami sokolského hnutí a toto svými aktivitami podporuje, nabízí ale také spolupráci všem krajanským i ostatním, svojí činností a původem příbuzným a na demokratickém základě stojícím organizacím. V našich představách jsou samozřejmě také pevně zakotveny dobré, na vzájemné spolupráci založené vztahy k oficiálním úřadům a institucím České republiky, v Mnichově to jsou jmenovitě Generální konzulát České republiky a České centrum.“ Spolek je od 1. ledna 2005 členem Mezinárodního českého klubu.

Když jsem přijela do Mnichova, znala jsem časopis zVěstník, který mi poslal bratr Ota Mach z naší jednoty Prosek. Napsala jsem na kontaktní adresu redaktorky zVěstníku Jitky Scholz. Ta mi velmi mile odpověděla, že bychom se mohly někdy sejít a pozvala mě na vernisáž výstavy, kterou spolupořádal její zaměstnavatel, Spolek Adalberta Stiftera (Adalbert Stifter (1805–1868) – německy píšící spisovatel). Výstava byla na téma Kulturní mosty v Evropě. Česká a moravská šlechta po roce 1945. Bylo ji možno též vidět v Praze v Letohrádku Hvězda (19. 7. 2022–30. 10. 2022). Vernisáž se nemohla zúčastnit. Z pozvánky na vernisáž bylo však patrné, že se na jejím programu spolupodílelo i mnoho osobností z Čech, např. proslovy Zdeňka Hazdry z Ústavu pro studium totalitních režimů a Tomáše Czernina, znovuzvoleného senátora za TOP 09 nebo promítání filmu Adel im Exil (Šlechta v exilu), jehož autorem je Jan Blažek z organizace Post Bellum. Výstava probíhala v Sudetendeutsches Haus (Sudetoněmecký dům), jehož součástí je i Sudetsköněmecké muzeum. Je zajímavé, že ve stále výstavě muzea je i zmínka o Sokole, to v souvislosti s tělocvičnými spolky v Československu. Němci měli turnery a Češi Sokol.

Výstava měla další doprovodný program, např. 100 Jahre Paneuropa-Bewegung (100 let Panevropa hnutí) s krátkými přednáškami Bernda Posselta a Martina Posselta. O Berndovi Posseltovi (předseda Sudetoněmeckého landsmanšaftu, předseda Panevropské unie, bývalý poslanec Evropského parlamentu za CSU) jsem slyšela a četla tolik, že jsem si tuto přednášku nenechala ujít. Ve své přednášce, kterou navštívilo cca 35 lidí zmínil i Tomáše Garrigua Masaryka, a to v souvislosti s jeho pohledem na Sovětský svaz. Z materiálů, které jsem obdržela, je však patrné, že hnutí Panevropa je v Německu podstatě hnutí jediného muže. Zúčastnila jsem se ještě jedné akce – panelové diskuse Adel heute (Šlechta dnes). Potomci české šlechty vyprávěli, jak jejich předci uprchli během/po druhé světové válce a jaký byl jejich život a o vztahu k Čechám, kde mají své kořeny. Účastníkem byl mj. opět senátor Tomáš Czernin.

Tak už to na tom světě chodí, že se lidé scházejí a rozcházejí. Společnou řeč najdou lidé, jejichž předci by si třeba ani nesedli k jednomu stolu nebo dokonce válčili a na druhou stranu nemohou dále po mnoha letech spolupracovat lidé, protože si najednou nerozumí. Avšak i rozdělený mnichovský Sokol nachází společnou řeč v kořenech Sokola - odkazu zakladatele Sokola Tyrše. Jak vyplývá z webových stránek, členové obou mnichovských spolků jezdí pravidelně na sokolské setkání do Oetzu, do místa, kde zemřel Tyrš.

Z výstavy Sudetoněmeckého muzea

SOKOLSKÁ HROBKA

ANTONÍN KALINA

(15. ČERVNA 1870 HAVLÍČKŮV BROD - 17. PROSINCE 1922 PRAHA)

Významný politik, diplomat a sokolský činovník, který přispěl ke vzniku Československa. Narodil se 15. června 1870 v Německém (dnes Havlíčkově) Brodě v rodině purkmistra a pekaře. Po absolvování místního gymnázia vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy. Jako student byl členem studentských spolků Havlíček a Sázavan a podílel se na aktivitách na podporu utiskované české menšiny Němci na Štöcku. Po státnicích se stal roku 1894 okresním tajemníkem v Blatné. Zde se zapojil do veřejného života. Roku 1897 byl zvolen starostou sokolské jednoty v Blatné a župy Jeronýmovy, zasedal v celozemském výboru České obce sokolské.

Politicky aktivní byl již za Rakouska-Uherska. Koncem 19. století se podílel na vzniku České radikálně pokrokové strany. Náležel mezi její hlavní představitele. Od roku 1901 byl poslancem Českého zemského sněmu za obce blatenské. Ve sněmu hájil mj. zájmy Němci utiskovaných českých menšin v Pošumaví. Vystupoval také proti výsadám šlechty a podporoval všeobecné volební právo. V roce 1905 v době demonstrací za demokratické volební právo přivedl do sněmu delegaci dělníků. Na zemském sněmu zasedal do roku 1907. V roce 1907 se stal poslancem Říšské rady ve Vídni. Na Říšské radě se Kalina profiloval jako temperamentní řečník. Byl jednatelem poslaneckého klubu Jednota nezávislých pokrokových poslanců Čech a Moravy. Předsedou klubu byl T. G. Masaryk, čímž oba muži začali politicky spolupracovat. Od roku 1908 byl členem České strany státoprávně pokrokové, která vznikla sloučením dosavadních radikálních pokrokářů a České strany státoprávní. V jejím rámci měl na starosti menšinovou politiku a parlamentní agendu. Strana měla v programu samostatnost českých zemí.

Za první světové války zastával nekompromisní protirakouské stanovisko a zapojil se do odbojové činnosti, byl v kontaktu s českou odbojovou sítí Maffie. V květnu 1917, při obnovení činnosti Říšské rady, na ní přednesl spolu s dalším poslancem Václavem Prunarem projev, který byl na rozdíl od prohlášení většiny českých poslanců orientován jasně protirakousky a žádal obnovu samostatného českého státu. V říšské radě dne 30. 5. 1917 zaznělo mj. toto: „*Poselstvo českého národa vychází z hlubokého přesvědčení, že nynější dualistický útvar vytvořil k patrné újmě celkových zájmů národy vládnoucí a potlačované a že jediné přetvoření mocnářství habsbursko-lotrinského ve spolkový stát svobodných a rovnoprávných národních států odstraní každé nadprávní národnostní a zabezpečí všestranný rozvoj každého národa v zájmu celé říše i dynastie.*“

Opíraje se proto v této dějinné chvíli o přirozené právo národů na sebeurčení a svobodný vývoj, posílené nadto u nás nezadatelnými právy historickými, státními akty plně uznanými, budeme se v čele svého lidu domáhat sloučení všech větví československého národa v demokratický český stát, zahrnující i slovenskou větev národa, žijící v souvislém celku s historickou vlastí českou.“

V říjnu 1918 se za Český svaz poslanců zúčastnil ženevských porad mezi představiteli domácího a zahraničního odboje. Tam s nimi 31. října podepsal *Prohlášení souhlasu s Masarykovou zahraniční akcí*. Po vzniku Československa 1918 se stal poslancem Revolučního národního shromáždění Republiky československé za Českou státoprávní demokracii, respektive za z ní vzniklou Československou národní demokracii. Jeho významnými spolustraníky byli např. JUDr. Karel Kramář, JUDr. Přemysl Šámal, JUDr. Alois Rašín, Viktor Dyk a prof. Alois Jirásek. Na mandát poslance rezignoval na 57. schůzi v červnu roku 1919. Důvodem bylo jeho jmenování (20. 5. 1919) prvním československým vyslancem v Království SHS (Jugoslávii), kde svoji aktivitou napomohl vytvoření podmínek pro podpis první čs.-jugoslávské spojenecké smlouvy jako základu příští Malé dohody, současně se snažil přispívat k rozvoji ekonomických vztahů mezi oběma státy.

Zdroje:

https://www.mzv.cz/belgrade/cz/o_velvyslanectvi/fotografie_budovy_velvyslanectvi_cr_z/velvyslanci_a_vyslanci_ceskoslovenska_a.html

[https://cs.wikipedia.org/wiki/Anton%C3%ADn_Kalina_\(1870%E2%80%931922\)](https://cs.wikipedia.org/wiki/Anton%C3%ADn_Kalina_(1870%E2%80%931922))

<https://www.moderni-dejiny.cz/clanek/statopravni-prohlaseni-ceskeho-svazu-na-risske-rade-30-5-1917/>

https://www.mzv.cz/jnp/cz/zahranicni_vztahy/verejna_diplomacie/vyroci_2018/rok_1918/zenevska_jednani_28_31_rijna_1918.html

AKTUALITY Z NAŠICH JEDNOT

MISTROVSTVÍ EVROPY JUMP ROPE 2022 V BRATISLAVĚ

Reprezentační tým České republiky se ve dnech 24. až 31. 7. 2022 zúčastnil série tří evropských šampionátů – European Championships, Junior European Championships a European Open Tournament, který v Bratislavě pořádala Evropská Rope Skippingová Organizace.

Reprezentanti z týmů T. J. Sokol Libeň – Skipping Boys podali na soutěži skvělé výkony a ve dvou disciplínách se probojovali až do finále. ME v Bratislavě skončilo a Skipping Boys z T. J. Sokol Libeň odjíždí s celkovým 4. místem v Single Rope Pair Freestyle a 6. místem ve Wheel Pair Freestyle. Utkat se s těmi nejlepšími skokany ve finále byl úžasný zážitek, ale také velký stres, protože se Česká republika dostala v podobné soutěži do finále poprvé.

„Málem jsme se také objevili na stupních vítězů, protože Terka s Michalem porazili týmy ve své kategorii a obhájili tak své první místo z kvalifikace, ale bohužel se kvůli menšímu počtu skokanů jejich kategorie sloučila s další a vyšlo z toho celkové šesté místo,“ píše na svých sociálních sítích tým Skipping Boys *„Jsme moc rádi, že jsme si mohli užít finálovou atmosféru. Děkujeme celému reprezentačnímu týmu a @czech.jump.rope!“*

Finálovou sestavu Michala a Honzy je možno zhlédnout na <https://youtu.be/g113Dqt-ppY>

Finálovou sestavu Terky a Michala je možno zhlédnout na <https://youtu.be/23RkmQp3l0s>

Převzato z: <https://www.czechjumprope.cz/mistrovstvi-evropy-2022/>, <https://www.facebook.com/SkippingBoys/>

BASKETBALISTI Z DUBČE ZVÍTĚZILI NA LABSKÉM POHÁRU 2022

Naši nejmladší basketbáči kategorie U11 dobyli pro náš oddíl první místo na Labském poháru v Pardubicích za účasti 12 družstev (obrázek vlevo). Pohár se konal ve dnech 2. až 4. září 2022. Vyhráli všech 5 zápasů, postupně porazili družstva Sokola Hradec Králové (41:23), BK Jihlava (34:19), BC Benešov (42:26), Královští sokoli Hradec Králové (37:31) a ve finále Slunetu Ústí nad Labem (25:19). Vyrovnali se také s menším počtem hráčů v teamu a zaslouženě přebírali vítězný pohár. Všem klukům a trenérům gratulujeme!

Výsledky turnaje jsou zde: <http://ssbpardubice.cz/vysledky-lp2022>

Koncem srpna se basketbalisti zúčastnili 31. ročníku Memoriálu Bohuslava Langa v Ústí nad Orlicí, kde naše družstva U11 a U14 skončila na prvním místě.

Video z 31. ročníku je možno zhlédnout na YouTube kanálu Sokolské župy Jana Podlipného: <https://youtu.be/bqRgNIqW0x4>.

Převzato z: <http://sokoldubec.cz/vitezstvi-na-labskem-poharu/>,
<http://sokoldubec.cz/letni-soustredeni-usti-nad-orlici/>

KREATIVNÍ VÝTVARNĚ-KERAMICKÝ KROUŽEK V SOKOLE DOLNÍ CHABRY

Jsme moc rádi, že se nám podařilo navázat spolupráci s Pavlou Kůrkovou (Pavla Eliášová), kterou většina chaberačků moc dobře zná jako paní učitelku ze školky z Bílenického náměstí. Jak ale jistě víte či nevíte, vede také výtvarné kroužky pro děti i dospělé a jsme moc rádi, že je povede i u nás. Kroužky pro děti plánujeme každou středu a čtvrtek v odpoledních hodinách. Start byl 5. září 2022. Přesné hodiny ladíme.

Cena za dvouhodinový zážitek na pololetí je stanovena na 3. 600 Kč. Budeme mít i keramickou pec, takže to bude fakt pecka! Pokud máte zájem, registrujte své děti přímo zde: https://sokoldolnichabry.cz/?page_id=1296 Pro naše stávající členy stačí napsat požadavek zde: <https://clen.sokoldolnichabry.cz/secretariat-requests>

Děkujeme za pozornost a těšíme se na vás!

Převzato z: <https://www.facebook.com/sokoldolnichabry>

TWIRLINGOVÁ ŠKOLA V T.J. SOKOL VYSOČANY

Mažoretky určitě všichni znáte, ale v T.J. Sokol Vysočany je kromě mažoretek i oddíl, který se věnuje twirlingu. A co že to vlastně je? Twirling je novodobý halový sport, který se v České republice začal rozšiřovat v roce 2001. V současné době je oficiálně na čekací listině na olympijské hry. Twirling je propojení gymnastiky, baletu, tance a akrobacie s precizní prací s hůlkou.

Ve dnech 3. až 4. 9. 2022 proběhlo v Hradci Králové Mistrovství republiky ve twirlingu, kde soutěžili twirleři a twirlerky v nejvyšší výkonnostní třídě A. I naše svěřenkyně Eliška Purmová a Nella Šmerdová zde soutěžily ve výkonnostní třídě A a věkové kategorii preteen. Jejich povinné duo získalo 1. místo. V rytmických sólech byla Eliška na 2. místě a Nella na 1. místě. Děvčata, moc vám gratulujeme! Je veliký úspěch i to, že děvčata získala cenu poroty a nominaci na Mistrovství Evropy jak se sólem, tak i s duem. ME se koná 6. až 9. 4. 2023 v Itálii.

Starší závodnice na našich fotografiích je Aneta Áčová, která soutěžila jako individuální člen, ale od září 2022 je též naším členem. Anetka soutěžila ve výkonnostní třídě B a věkové kategorii youth (byla nominovaná z Národního šampionátu, který je určený pro výkonnostní třídy B a C) a obsadila 3. místo v rytmickém sóle.

Video z duo vystoupení Nelly Šmerdové a Elišky Purmové můžete zhlédnout na <https://youtu.be/-2fxtnRjxJU> V čase 4:24:24–4:27:45 probíhá jejich vystoupení. Video ze sólo vystoupení můžete zhlédnout na <https://youtu.be/6nODnd55Hoc>. V čase 2:22:20–2:31:23 probíhá jejich vystoupení a v čase 4:42:15 začíná jejich medailové ocenění.

Soňa Purmová, jednatelka T.J. Sokol Vysočany

NOVÝ ODDÍL MLADŠÍ ŽACTVO V T.J. SOKOL KARLÍN

V T.J. Sokol Karlín mají nový oddíl mladšího žactva – modrý. Jedná se o všestrannost se zaměřením na seznámení s různými sporty, základy přípravy, se zahřátím před sportem a protažením a relaxem po aktivitě. NAŠIM PŘÁNÍM JE, ABY SE DĚTI PŘI POHYBU HLAVNĚ BAVILY A NA HODINY CVIČENÍ SE RÁDY VRACELY.

Cvičení a pohybovou přípravu v oddíle mladší žactvo ve věku od 6 do 10 let vnímáme jako příležitost zdokonalit již naučené dovednosti a připravit děti na různé sportovní aktivity.

Cvičení probíhá ve čtvrtek od 15 do 16 hodin. Pro přihlášení do oddílu je nutné využít adresy

prihlasky@sokolkarlin.cz, odkud dostanete další informace!

Převzato z: <https://sokolkarlin.cz/timetable/event/novy-oddil-mladsi-zactvo-modry/>

PENNY – PARTNER FLORBALU SOKOLA PRAHA KRÁLOVSKÉ VINOHRADY

Jsme rádi, že do nové sezony můžeme vstoupit zase silnější. Tentokrát posilujeme o partnerství s Penny Market Česká republika. Penny již několikátým rokem podporuje český sport a (nejen) Sokol – Česká obec sokolská v rámci programu *Hýbeme se hezky český*. Jsme rádi, že pro svou další podporu sportu si Penny vybralo právě florbalisty SKV. Děkujeme a vítáme do rodiny našich podporovatelů. Těšíme se na společné úspěchy a dlouhodobé partnerství!

Převzato z: <https://www.facebook.com/ceskaobecsokolska/>

NOVÉ TRÉNINKOVÉ CENTRUM PRO VRŠOVICKÉ HÁZENKÁŘE V ZŠ JÍLOVSKÁ

Představujeme vám naše nové tréninkové centrum pro mládež ZŠ Jílovská. Stále rozšiřujeme řady všech našich kategorií, a tak jsme tento rok museli udělat zásadní krok. A to jest najít nové sportovní prostory, které nám doplní naši halu a prostory v sokolovně. Měli jsme velké štěstí a uzavřeli s tímto parádním sportovním zázemím na ZŠ Jílovská na Praze 4. Čekají nás zde tréninky po celou sezonu téměř každý den a to pro kategorii minižactva, mladšího a staršího žactva. Nedávno si zde užili svůj první trénink naši miničci. Děkujeme ZŠ Jílovská za skvělou spolupráci a těšíme se na celou sezonu!

Převzato z: <https://www.facebook.com/SokolVrsovice>

LIBEŇŠTÍ ZÍSKALI MEDAILE VE ŠPLHU NA LANĚ

Dne 3. 9. 2022 jsme vyrazili na závod do Liberce v celkovém počtu 8 lidí, z toho 1 dorostenka, 3 dorostenci a 4 muži. Za dorostenky, které šplhají 4,5 m dlouhé lano, nás zastoupila Radka Hofmanová, která tuto vzdálenost pokořila za 10,67 s a umístila se na 3. místě. Všichni z našeho oddílu ale vědí, že Ráďa umí vyšplhat lano pod 9 s.

Za dorostence, kteří také šplhají 4,5 m, jsme zaplnili celou kategorii, což znamená, že to byl takový libeňský závod. Na 3. místě se umístil Petr Kříž s časem 5,20 sekund, ale i Petr umí zašplhat pod 5 s. Na 2. místě se umístil Tomáš Ettel s časem 3,68 s, a to ho dělilo od prvního místa o pouhých 0,04 s. A to už je skoro tradicí, že Marek předhání Tomáše o drobečky sekundy. Jak už jsem napsal, Marek Novotný obsadil 1. místo s časem 3,64 s.

Za muže, kteří už ale mají lano 8 metrů vysoko, jsme měli 4 zástupce. Josef Kubišta se umístil na 12. místě s časem 10,04 s. Už dlouho sní o tom, že pokoří hranici 10 s jako se mu to už povedlo

na MČR 2018. Dále se závodů účastnil Daniel Novotný, jenž se umístil na 11. místě s časem 9,83 s. Bramborovou medaili si s časem 6,89 s vyšplhal Patrik Valut, jenž po téměř roce nešplhání zase začíná závodit. Stříbrný Adam Novotný s časem 6,46 s utekl Martinovi Trnkovi jen o 0,05 s, ale na první místo k Martinovi Vackovi mu chybělo necelé půl sekundy. Celkově jsme si odvezli 1 zlatou, 2 stříbrné a 2 bronzové medaile.

Převzato z: <https://www.facebook.com/muzisokolaliben/>

ÚSPĚCHY VRŠOVICKÝCH JUDISTŮ NA MS VETERÁNŮ

Od 7. do 11. září se uskutečnilo v polském Krakově Mistrovství světa veteránů. Za Českou republiku celkem nastoupilo 33 závodníků, kteří získali 1x zlato a 4x bronz. Jednou z bronzových medailí se může pochlubit závodnice našeho oddílu Petra Auterská! Byl to boj, dřina, slzy, strach... Ale vyplatilo se! Dalším závodníkem našeho oddílu, který se postavil na start, byl Lukáš Veselý. Ten protentokrát (v červnu byl bronzový na ME) přijel bez medaile, obsadil 7. místo. Bronzovou medaili získal i závodník Uzbekistánu Murod Jamailov, který dlouhodobě žije v České republice a trénuje i v našem oddíle. Celou soutěž zabezpečoval za Českou republiku Jaroslav Banzel, který na mistrovství působil v roli trenéra a „Covid manažera“.

Převzato z: <https://www.facebook.com/JudoVrsoviceCZ/>

POZEMNÍ HOKEJISTÉ Z T.J. SOKOL KBELY NA LETŇANSKÉM SPORTOVNÍM FESTIVALU

V sobotu 10. 9. 2022 jsme se v Kbelsko-letňanském parku zúčastnili sportovního dne pořádaného MČ Praha 18 Letňany. Ve 12:00 jsme postavili oddílový stan, položili koberec a branku a čekali na 13. hodinu, kdy byl sportovní den zahájen. Naším stanovištěm číslo 18 procházely děti s možností si pozemní hokej – olympijský sport – vyzkoušet. Měli jsme na akci dva brankáře, kteří se střídali a maketu brankáře. Naším stanovištěm prošlo zhruba 700 dětí, které za vyzkoušení pozemního hokeje obdržely razítko do karty plnění úkolů, lízátko, bonbón a leták našeho oddílu. Chvilími byl náš koberec plný dětí. Během odpoledne nás překvapil dvakrát asi 15minutový déšť. Po jeho skončení se opět jelo naplno. Úderem

19. hodiny jsme naše stanoviště sbalili a připravili k odvozu.

Celé akce se zúčastnilo zhruba 20 sportů (lední hokej, karate, fotbal, florbal, gymnastika, badminton, lezení na stěně atd.) a věříme, že se náš oddíl neztratil a naopak byl dobrou prezentací pozemního hokeje, který někteří neznali. Již nyní připravujeme další náborové akce ve škole a školce ve Kbelské a ve Víně.

Převzato z: <https://www.phkbely.cz/index.php/letnansky-sportovni-festival/>

VLASTIMIL KREJČÍ Z VRŠOVIC BRONZOVÝ NA 31. MČR V TERÉNNÍ LUKOSTŘELBĚ A PŘEBOR MLÁDEŽE NA SLAVII

Kuba Sedláček poprvé na 70m a s nádherným výsledkem. Super krok kupředu!

Díky všem za skvělou reprezentaci!

Od 17. do 18. září 2022 se v Alfrédově konalo 31. Mistrovství ČR dospělých a dorostu v terénní lukostřelbě dospělých (obrázek vlevo). A bylo pro nás dosti úspěšné. Lukostřelec Vlastimil Krejčí z T.J. Sokol Praha Vršovice veze domů stříbrnou medaili!

V neděli 2. 10. 2022 jsme stříleli finále přeboru mládeže na Slavii a krásné nám ty medaile zacinkaly (obrázek vpravo)!

Gratulace celému týmu a zvláště těm, kteří se umístili!

převzato: <https://www.facebook.com/people/Lukost%C5%99elba-TJ-Sokol-Praha-Vr%C5%A1ovice/100077998230140/>
a upraveno, obrázek: Kateřina Metelková

GYMNASTKY Z KARLÍNSKÉHO SOKOLA JSOU MISTRYNĚ ČR

Naše juniorky jsou mistryně ČR v estetické sportovní gymnastice. V neděli 18. září 2022 se v Brně konalo Mistrovství ČR v ESG, kterého se zúčastnilo i naše famózní juniorské družstvo Thunder. Svou tematickou skladbu *Spartacus* od světového choreografa Anttona Laineho holky zvládly v obou provedeníh zacvičit fantasticky a po právu se staly mistryněmi ČR! V závodě ESG CUP VI. nás reprezentovala i naše další družstva, která si rovněž vedla skvěle! Mexičanky i Alenky získaly zlaté medaile a Mermaids obsadily 2. místo.

Moc gratulujeme dětem i celému trenérskému týmu k takto nádherným výsledkům!

Převzato z: <https://www.facebook.com/TJSKPrague.gym>

HÁZENKÁŘI ZE SOKOLA KOBYLISY II. PRVNÍ V SOUTĚŽI HÝBEME SE HEZKY ČESKY

Věřte nebo ne – tuto zprávu jsme našli včera v oddílovém emailu: „Na základě sečtení hlasů ze všech prodejen PENNY ve vašem mikroregionu v období 1. 9. – 27. 9. 2022 vám s radostí oznamujeme, že se váš tým umístil na 1. místě a vybojoval si tak výhru v hodnotě 15 000 Kč.“ Všem, kteří se zapojili, moc děkujeme a zároveň gratulujeme naší spřátelené ZŠ Burešova k druhému místu.

Společně s našimi partnery Českou obcí sokolskou a Asociací školních sportovních klubů uspořádal obchodní řetězec Penny soutěž mezi lokálními sportovními kluby a týmy, které se mezi sebou utkaly v soutěži o vaše hlasy. Soutěž se jmenuje Hýbeme se hezky česky. Z každého ze 154 regionů naší země postoupili až 3 vítězové, kteří vyhráli finanční a materiální odměnu

pro svůj tým. Celkem PENNY v rámci projektu Hýbeme se hezky česky rozdělí mezi 439 vítězných klubů a týmů dary v hodnotě více než 7 milionů korun.

V této soutěži se umístily i další jednoty naší župy: T.J. Sokol Žižkov II (1. místo), T.J. Sokol Praha Vršovice (3. místo), T.J. Sokol Praha Královské Vinohrady (3. místo), T.J. Sokol Kbely (1. místo), T.J. Sokol Vysočany - Pražské mažoretky (1. místo), T.J. Sokol Hloubětín (2. místo), T.J. Sokol Vysočany - Twirlingová skupina (3. místo), T.J. Sokol Hostivař (2. místo) a T.J. Sokol Vinoř (3. místo).

T.J. Sokol Kbely na svých webových stránkách k vítězství píše: „Děkujeme všem, kteří nás podpořili v soutěži PENNY „Hýbeme se hezky česky“ v prvním kole svým hlasem a ve druhém kole vhozením útržku za nákup na prodejnách Penny Jablonecká, Prosecká a Havířovská do boxu s naším logem.

Zvítězili jsme ve svém regionu v obou kolech, a získali tak finanční odměnu, kterou použijeme na zkvalitnění přípravy dětí a uspořádání halového turnaje pro nejmenší.“

Převzato z: <https://cs-cz.facebook.com/sokolkobylisy2/>, <https://www.hybemeseheskycesky.cz/>, <https://www.phkbely.cz/index.php/vitezstvi-v-soutezi-podekovani/>

MČR V JUDU V JABLONCI NAD NISOU

1. až 2. 10. 2022 se konalo v Jablonci nad Nisou MČR mužů a žen a MČR družstev dorostenek. Adam Bydžovský z T.J. Sokol Žižkov II obhájil první místo z Mistrovství České republiky ve váze do 73 kg. První zápas Adam vyhrál do minuty na krásné okuri ashi harai. Druhý zápas skončil také na ippon, respektive na 2 wazari na sumi gaeshi za 2 minuty. Semifinálové utkání také netrvalo dlouho, přibližně za minutu Adam opět hodil sumi gaeshi na ippon. Do finálového zápasu šel Adam proti Tomáši Binhakovi, se kterým se velmi dobře zná. Adam zvítězil před časovým limitem 3:0 na shida, a získal tak titul Mistra České republiky za rok 2022. Moc gratulujeme.

Za T.J. Sokol Praha Vršovice startovalo celkem 6 závodníků. Po výborném výkonu získal Pavel Škarvada bronzovou medaili v kategorii do 90 kg, pátá místa obsadili Ráďa Musil a Vojta Kovařic. Lída Svatoň se stala vicemistryní do 52 kilogramů v kategorii žen, sice startující za Czech masters, ale trénuje v našem oddíle.

V konkurenci 5 družstev vybojovaly vršovické dorostenky (ve spolupráci s oddíly Judo Elite a USK Praha) vynikající 2. místo, když po vyrovnaném výkonu podlehl jen JC Olomouc. Za tým bojovaly: 44 kg Lada Vondráková, 48 kg Andrea Mertlová a Karolína Kabelková, 52 kg Tereza Dolejšková, 57 kg Zuzana Sadílková a Magdaléna Kaletová, 63 kg, Adéla Šimunková a Karolína Kadlecová, 70 kg Barbora Daňková, +70 kg Anna Kroužková. Většina závodnic je velice mladých a mohou o titul zabojovat i v příštích letech.

Celkové výsledky: 1. místo: JK Olomouc, 2. místo: T.J. Sokol Praha Vršovice, 3. místo: 1. JC Baník Ostrava

Video z předávání medailí můžete zhlédnout na YouTube kanále Sokolské župy Jana Podlipného: <https://youtu.be/YLm4cY7czE4>

Adam Bydžovský z T.J. Sokol Žižkov II je mistrem ČR

Pavel Škarvada z T.J. Sokol Praha Vršovice získal bronzovou medaili v kategorii do 90 kg a Ludmila Svatoň z Czech Masters, ale trénující v T.J. Sokol Praha Vršovice, je vicemistryní do 52 kg.

Judistky z T.J. Sokol Praha Vršovice získaly medaile na MČR družstev dorostenek a diplom za celkové 2. místo.

Převzato z: <https://cs-cz.facebook.com/judo.zizkov/>, <https://www.facebook.com/JudoVrsoviceCZ/>

SOUTH MORAVIA CUP 2022

V sobotu 8. 10. 2022 od 9:00 hodin se v Modřicích u Brna konal závod v moderní gymnastice s názvem South Moravia Cup 2022. Závodu se zúčastnily moderní a estetické gymnastky z T.J. Sokol Karlín.

Po dlouhé době jsme se opět uchýlili ke společným skladbám a naše děti společně s celým trenérským týmem připravily 5 nádherných vystoupení! V kategorii NNML BN jsme měli dokonce dvojnásobné zastoupení! Skladba Jungle vybojovala senzační 1. místo a holčičky z týmu Disco získaly parádní 3. místo. V kategorii NML vybojovaly naše holčičky Black Swans se svou neuvěřitelně náročnou skladbou skvělé 2. místo.

Naše naděje starší předvedly krásné první provedení své náročné skladby se 6 míči. Ve druhém provedení se holky nevyvarovaly drobných chybiček, i přesto

je však 5. místo z těchto závodů super úspěchem tohoto krásného družstva! V závěru dne se na závodním koberci představilo i naše nejstarší družstvo juniorek Illusionist. Dívky předvedly 2 vyrovnaná provedení své tematické skladby a odměnou jim bylo fantastické 1. místo.

Všem našim dětem z celého srdce gratulujeme k těmto nádherným výsledkům a úspěšnému vykročení do nadcházející závodní sezóny! Všem našim trenérům děkujeme za jejich obětavou práci, bez které bychom těchto výsledků nemohli nikdy dosáhnout! Srdečně děkujeme všem našim rodičům a fanouškům za podporu a už nyní se nemůžeme dočkat dalších závodů!

Převzato z: <https://www.facebook.com/TJSKPrague.gym/>

POZEMNÍ HOKEJ Z T.J. SOKOL KBELY BUDE MÍT MODERNÍ HŘIŠTĚ

Budoucí nový areál - celkový pohled

Úzce spolupracujeme s Městskou částí Praha 19 na záměru vytvoření moderního kbelského sportovního areálu. Jednou z jeho dominant bude špičkové hřiště na pozemní hokej. Jako první krok k realizaci společného snu všech kbelských sportovců, a zejména hokejistů, nechala Městská část Praha 19 vypracovat studii, jak by mohl vypadat sportovní areál Kbely. Naleznete v něm hřiště na pozemní hokej, fotbal, hřiště pro malý fotbal, 4 tréninkové plochy s možností nafukovací haly, zázemí kabin, wellnesu, restaurace, mnoho parkovacích míst atd.

Velmi si přejeme, aby se náš sen stal skutečností a Kbeláci měli sportoviště, na kterém by mohli vychovávat své nové talenty. O dalších krocích směřujících k realizaci vás budeme informovat.

Převzato z: <https://www.phkbely.cz/index.php/plany-na-rekonstrukci-sportovniho-arealu/>

ÚSPĚŠNÉ ATLETKY JUNIORKY Z KRÁLOVSKÝCH VINOHRAD

V sobotu a v neděli 1. a 2. října 2022 se na atletickém stadionu SK Slavia konaly Přebory Prahy ve vícebojích. Zúčastnily se jej i juniorky z oddílu atletiky T.J. Sokol Praha Královské Vinohrady. Saša a Marina předvedly krásné výkony a pro náš oddíl vybojovaly první a čtvrté místo!

Holkám moc gratulujeme!

*Přebor Prahy víceboje
Juniorky*

Marina Kollár - 1. místo - 4538 bodů
Alexandra Poláková - 4. místo - 4146 bodů

ATLETIKA
TJ SOKOL PRAHA
KRÁLOVSKÉ VINOHRADY

Převzato z: <https://www.facebook.com/atletikakralovskevinohrady/>

TĚLOCVIČNÁ JEDNOTA SOKOL VINOŘ 17. 9. 2022 DŮSTOJNĚ OSLAVILA 100 LET OD SVÉHO ZALOŽENÍ

Připomněli jsme si toto výročí v době, kdy zuří válka na Ukrajině, kdy nesmyslný agresor, Putinovo Rusko, uzavřelo kohouty s plynem, kdy je v naší republice téměř 300.000 uprchlíků, a kdy prožíváme energetickou krizi. Proto jsme toto výročí mohli oslavit pouze s přispěním partnerů, kterým za to moc a moc děkujeme.

Celý den probíhaly nádherné akce na počest těch 100 let. V sále sokolovny si dopoledne děti mohly vyzkoušet cvičební nářadí, vydováděly se na kruzích, na kladině, na žíněnkách i v prolézacích tunelech. Poté následovalo divadlo o kohoutkovi a slepičce v podání *Divadýlka na konečný*, v čele se skvělými protagonisty, Jiřinkou Dlabáčovou a Zuzkou Štočkovou. Dále následoval dětský karneval opět v režii *Divadýlka na konečný*

s malováním na obličej. Děti ve zcela zaplněném sále si to užily. A náklady na tu celodopolední akci? Jedna velká nula! Všichni se zapojili zcela dobrovolně a naprosto nezištně.

Sokol měl vždy ochotnické divadlo, proto jsme hned po akci oslovili protagonisty – a pravděpodobně vznikne jako náš další oddíl sokolské *Divadýlko na konečný*... V každém případě jsme po velkém úspěchu už dohodli konání dětského karnevalu na druhou sobotu září příštího roku!

Nečekaně se objevila i česká televize, která se o našich oslavách dozvěděla z internetových stránek. Natočila šoty z dětského karnevalu, z nohejbalového a tenisového turnaje i z naší klubovny. Pokusíme se umístit jejich reportáž i na našich stránkách.

V dopoledních hodinách jsme ještě spolu s bývalým i současným vedením Sokola, br. Milošem Hrnčálem, br. Milanem Klivickým, br. Myronem Gawdunem a 1. místostarostou MČ Vinoř Milanem Antošem, položili kytice na hrob zakladatele TJ. Sokol Vinoř, br. Josefa Hofmana a sestry Zorky Kadeřábkové, kteří byli perzekvováni jak fašistickým, tak také komunistickým režimem.

Od rána probíhaly turnaje v nohejbalu a tenisu, aktivně se účastnilo kolem 50 sportovců a celá řada diváků. Díky partnerům jsme mohli všem zdarma nabídnout vynikající občerstvení, uzená vepřová kolena, klobásy a nealkoholické nápoje. No a potom od 15:00 začala slavnostní schůze. Zaplněný sál tleskal Johance Maryskové, která zazpívala českou hymnu, dětem z mateřské školky, ukázkám cvičení našich žákyň i tradiční České besedě v podání krojovaných baráčnic. Následovalo předání pohárů a diplomů vítězům našich turnajů a předání vyznamenání zasloužilým sokolům, kteří se podíleli na obnově našeho spolku, stejně jako na jeho současném chodu.

Za dřívější vedení byli vyznamenáni: br. Bořivoj Sopr, emeritní starosta župy Barákovy, br. Miloš Hrnčál, dřívější starosta TJ. Sokol Vinoř, sestra Libuše Pincová, br. Milan Klivický, br. Petr Bajer, br. Jarda Jirků, br. Milan Fišar, br. Josef Matoušek, br. Josef Mestek. Za současné vedení Sokola potom: br. Myron Gawdun, starosta jednoty, sestra Marie Budařová, sestra Anna Ettlerová, sestra Petra Gawdunová, sestra Hana Halíková, br. Antonín Weishaupt, br. Martin Písař, br. Petr Halík a in memoriam br. Martin Halík. Bez těchto obětavých lidí by Sokol nemohl existovat. Svou práci vždy dělali s plným nasazením a zcela zadarmo. Sestry a bratři, moc vám za vše děkujeme.

No a pak už proběhl hlavní bod celých oslav – předání nového sokolského praporu. Tetičky baráčnice s ním udělaly čestné kolo a předali na jevišti kmotrům, kterými se stali: bývalý (a možná nový) primátor Prahy a člen Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, Bohuslav Svoboda, starosta městské části Praha-Vinoř, Michal Biskup, 1. místostarosta MČ Praha Vinoř, Milan Antoš a místostarosta MČ Praha-Vinoř, Robert Rytina. Praporu požehnal a posvětil ho svěcenou vodou jáhen Alois Koláček. Prapor jsme objednávali ještě před válkou na Ukrajině a jako bychom to tušili – na praporu je sokolské heslo *Vzhůru na stráž!* To je dnes mimořádně aktuální a na obranu svobody a demokracie je zapotřebí se sjednotit nejen u nás, ale na celém světě a být na té stráži... A potom už začalo neformální přátelské posezení se skvělým občerstvením. K zazpívání nám přijeli zahrát Polabanští bratři z Poděbrad, přidali se i vynikající vinořští hudebníci, Ilja Vlček a Jirka Čechák. Přátelé, děkujeme.

A občerstvení? Zde je třeba poděkovat br. Radimu Palkovskému, který navrhl a sestrojil speciální gril na pečení kolen, a který jej také obsluhoval už od samotného rána až do pozdních hodin. Ke 100 letům jich bylo 100! A byla vynikající!

Stejně tak obdivuhodný výkon byl v podání mistra řezníka, Petra Matouška. Od samotného rána opékal klobásy, spolu s pomocníky balil kolena do alobalu a všechny porcova! Končil dlouho po půlnoci... Kluci, děkujeme!

Akce se účastnilo i mnoho dětí a dospělých z Ukrajiny, snad jsme jim trochu odvedli pozornost od jejich domácího utrpení.

Jsme šťastní, že jsme mohli přivítat tolik hostů a společně si užít naše oslavy. Na závěr bychom ještě rádi poděkovali šéfredaktorce VINOŠKÉHO zpravodaje, Ivetě Boušové, spolu s Tomášem Těšínským fotili a zpracovávali materiál ze všech momentů našich oslav. No a ještě jednou všem partnerům, bez nichžby se naše oslavy a vůbec provoz Sokola, neobešly: Městské části Praha-Vinoř, hlavnímu městu Praha, Globusu, Divadýlku na konečný, VR ateliéru Roberta Rytiny, Stromu VINOŘ a dalším... Přátelé, děkujeme!

Děkujeme i všem účastníkům, ČT za reportáž, vzácným hostům a hlavně – pánu Bohu, že zajistil dobré počasí, a že se moc sportovců nezranilo. Oslavy 100 let jsou za námi – ať žijí oslavy 200 let T.J. Sokola VINOŘ.

Videa z oslav 100. výročí můžete zhlédnout na <https://www.youtube.com/@zpodlipneho>, <https://youtu.be/Nx6zQzkX1ql> a https://youtu.be/YXot_u31jAo.

František Švarc, místostarosta T.J. Sokol VINOŘ

SOKOLENÍ – SPORTOVNÍ ODPOLEDNE PRO DĚTI I DOSPĚLÉ V LIBUŠSKÉ SOKOLOVNĚ

V rámci projektu České obce sokolské **#BeActive Sokol spolu v pohybu 2022**, který se snaží propojovat lidi všech věkových kategorií pomocí pohybových aktivit napříč celou Českou republikou, pořádala ve středu 21. 9. 2022 T.J. Sokol Libuš akci Sokolení.

Tématem letošního ročníku bylo využití náradí a náčiní při cvičení, seznámení veřejnosti s používáním tělocvičného náradí a náčiní, které máme v našich tělocvičnách. V letošním roce slavíme 160 let od vzniku Sokola. Představili jsme náradí a náčiní používané více v minulosti a také nové moderní, na kterém se v sokolovně cvičí a ukázali jsme tradiční i netradiční využití.

Připraveno bylo 8 stanovišť, kde si účastníci vyzkoušeli různé pohybové dovednosti a využili tělocvičného náradí, náčiní a sportovní pomůcky, které jsou k dispozici v tělocvičně libušské sokolovny (slackline – chůze po lajně, lakrosové dovednosti, různé sestavy náradí a náčiní, základy gymnastiky a skoky na velké trampolíně). Po splnění úkolů na stanovištích a předložení vyplněné kartičky, obdržely děti drobné odměny včetně diplomu malého sportovce. Libušská sokolovna toto odpoledne ožila 92 účastníky a tradičně se zúčastnila velká skupina dětí ze školní družiny při ZŠ v Písnici, kterou doprovázely paní vychovatelky.

Poděkování patří cvičitelům a členům jednoty, kteří se na přípravě a samotném průběhu akce podíleli. Odpoledne strávené sportováním a zábavou se vydařilo a dle ohlasů účastníků se líbilo. Příští Sokolení by se mělo konat ve středu 20. 9. 2023.

Těšíme se na další setkávání při cvičení v libušské sokolovně.

Vladimíra Tomášková, tajemnice T. J. Sokol Libuš

NEČESANÍ Z PROSEKA PŘIVEZLI Z BĚHU REPUBLIKY DVAKRÁT BRONZ

Sokolové z Proseka se opětovně aktivně zúčastnili Běhu republiky a znovu přivezli cenné kovy. 104. výročí založení Československa si na Běhu republiky připomnělo 5 sokolů z Proseka. Rodina Nečesaných běžela ve Zlaté Olešnici. Vojtěch Nečesaný (11) obsadil třetí místo v kategorii starší žáci a jeho mladší bratr Adam (8) vybojoval stejnou medaili v kategorii mladší žáci. Rodiče Nečesaní si zaběhli na trati dlouhé 5,2 km své osobní rekordy. Jana Seemanová se zúčastnila Běhu republiky v Sokolově a zdolala trať dlouhou 6,4 km. V loňském roce běžely Běh republiky v Roztokách dvě sokolky z Proseka – sestry Furbacherové. Simona obsadila první místo v kategorii mladší žákyně. Věříme, že počet sokolů, kteří poběží Běh republiky, bude stále přibývat.

Vojtěch Nečesaný (11), Běh republiky, bronz (vlevo)

Adam Nečesaný (11), Běh republiky, bronz (vlevo)

Manželé Nečesasní, Běh Republiky, Zlatá Olešnice

Jana Seemanová, Běh republiky, Sokolov

Jana Seemanová, místostarostka T. J. Sokol Prosek

PODZIMNÍ PRÁZDNINY SE SOKOLSKÝM BĚHEM REPUBLIKY

Po vydařeném letním táboře se sportovní náplní, etapovou hrou, krásným výletem do Harrachova včetně jízdy na bobové dráze, opakováním zálesáckých dovedností a plněním „bobříků“ jsme se těšili na další vícedenní akci, což byly podzimní prázdniny. Letos jsme stejně jako loni zavítali do Jedovnic u Blanska v Moravském Krasu. Ubytování jsme byli přímo v místě konání Sokolského běhu republiky v kempu Tyršova osada, který patří Sokolu Jedovnice. Hned po příjezdu a ubytování jsme ve středu odpoledne okoukli terén a obešli kus rybníka Olšovce, který byl zase celý vypuštěný kvůli výlovu, jenž letos vyšel přesně na den běhu.

Ve čtvrtek jsme se za krásného počasí vydali na první výlet. Autobusem jsme dojeli do Sloupu a odtud pokračovali do Sloupsko-Šošůvských jeskyní. 70 minut prohlídky uběhlo jako voda a po nezbytném občerstvení a výborné zmrzlině nás čekala asi osmikilometrová trasa krásnou přírodou do Vilémovic, odkud nás dovezl autobus zpátky do Jedovnic. Sotva jsme vystoupili z autobusu, někdo z dětí zvolal: „Hele, sokolský průvod s praporem.“ To jsme tedy nečekali. Připojili jsme se k průvodu, v jehož čele pochodovali místní sokolové, a došli k soše T. G. Masaryka, kde jsme vyslechli krátký proslov starostky Jedovnic, zazpívali společně státní hymnu a zhlédli položení věnce k uctění památky založení republiky. Hezká akce v předvečer 28. října.

V pátek dopoledne jsme se vydali na hráz, abychom zjistili, kde se bude konat výlov, a na louce jsme si zahráli Frisbee ultimate. Docela velké davy lidí a zaparkovaná auta všude, kam se podíváš, nás docela vyděsily. A kudy se poběží? Vždyť tady vloni vedla trasa Sokolského běhu republiky. V hlavách se nám honily různé myšlenky. Při registraci jsme se naštěstí dozvěděli, že trasa běhu povede na druhou stranu rybníka, a to nás uklidnilo. Odpoledne se postavily na start nejdříve mladší a starší děti a po nich vystartovali na trasu dlouhou 5,1 km dospělí. Nás běželo 13 a všichni si trasy pochvalovali. A hlavně všichni doběhli ve zdraví. Dřevěná medaile s korálovým náramkem v národních barvách byla hezkou odměnou za vynaložené úsilí. Páteční den už byla docela mlha, ale náladu nám to nezkazilo. Po doběhu a občerstvení od pořadatelů (výborná gulášová polévka, ovoce a tyčinka) jsme se vydali na hráz a pozorovali výlov rybníka, což pro mnohé z nás byla premiéra. Udiveně jsme zírali na ryby všeho druhu a zvláště na obrovské kapry, kteří mohli mít alespoň 15 kg. Kam ti se dále dostanou? Bohužel mlha vydržela až do soboty.

Naplánovaný výlet do Adamova s prohlídkou dřevěného vyřezávaného Světelského oltáře v Kostele svaté Barbory, což je světový unikát, se změnil v okamžiku, kdy jsme zjistili, že autobus z Blanska do Křtin má objíždku, a tudíž přípoj nestíháme. Další autobus jel za 4 hodiny. Pan průvodce měl svatou trpělivost, protože jsme třikrát měnili čas, kdy na nás měl čekat. Museli jsme úplně změnit trasu cesty, ale povedlo se to vymyslet. Do Adamova jsme dorazili včas a vyslechli zajímavý výklad o oltáři. Autobus zpět už jel bez problémů. Den jsme zakončili hrami a zpíváním s kytarou (samozřejmě byly i sokolské písničky).

V neděli už nás čekalo jenom balení a odjezd do Prahy. V Blansku jsme se ještě podívali na místní zámek a se čtrnáctiminutovým zpožděním vyjeli rychlíkem ku Praze. Bohužel ani tato cesta se neobešla bez problémů. Místo původního rychlíku přijel mnohem kratší vlak, který by zapadl do minulého století. Svoje místa jsme nenašli. Naštěstí vlak vyjížděl právě z Blanska, tak jsme alespoň seděli, i když každý jinde. Paní průvodčí už ani neměla sil každému vysvětlovat, že místenky neplatí a každý si najde někde místo sám. Několik lidí s kočárky zůstalo na zastávkách, protože se zkrátka nevešli. Uličky byly narvané fanoušky hokeje, kteří se marně snažili dostat na zápas do Pardubic. Asi po hodině jízdy jsme se ještě dozvěděli, že kvůli nehodě na trati před námi stojí spousta dalších vlaků, takže jsme nabírali další a další zpoždění, které v Praze čítalo 111 minut. Vzpomněla jsem si na Šimkovu povídku *Moje jízda tramvají* a její závěrečnou větu: „Lidé se vypotáceli do příkopů a šedovlasý stařík si klekl a děkoval Pánu Bohu, že jízdu přežil.“ Ještě že sokolové jsou tak odolní. Naše první část pokřiku: „Jen silní vytrvají“ se naplnila do puntíku.

Věra Čížkovská, náčelnice T.J. Sokol Praha Staré Město

MG Z KRÁL. VINOHRAD ZÍSKALY MEDAILE NA ZÁVODĚ O POHÁR VÍLY MONPERI

23. 10. 2022 se v T.J. Slavoj Plzeň konal závod v moderní gymnastice O pohár Víly MonPeri. Zúčastnily se ho moderní gymnastky z T.J. Sokol Praha Královské Vinohrady.

Víkendový maraton přinesl našemu oddílu několik medailí. Na krásném závodě v Plzni si vybojovaly zlato dvojice Veronika a Alina, stříbro dvojice Líza a Táňa a bronz trojice Žaneta, Lucie a Karolína. Ani ostatní naše skladby se neztratily.

Blahopřejeme nejen medailistkám ale i našim nejmenším beznáčkám a nadějším mladším.

Převzato z: <https://cs-cz.facebook.com/moderkavinohrady>

Z KRÁLOVSKÝCH VINOHRAD

SPANILÁ JÍZDA SOKOLŮ

LÉTNI PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR

BĚH DO

VYŠEHRADESKÝCH SCHODŮ

CHLAPÁČKÝ DVOJBOJ

Před začátkem školního roku bylo v Sokole Praha Královské Vinohrady rušno, neboť se v posledním týdnu prázdnin konal příměstský tábor. Zúčastnilo se dvacet dětí, které čekal nabitý program. První polovina tábora byla zaměřena na zopakování cviků a dovedností, které jsme s dětmi nacvičovali během minulého roku. Ve středu nám počasí přálo a mohli jsme být venku. Začali jsme v lanovém centru Vltavanů 229, pokračovali jsme opékáním buřtů a batikováním triček v loděnici na druhém břehu Vltavy, kterou jsme přepluli přívozem. I náročnější druhé polovině tábora se děti začaly obtížnější cviky – například salta, přemetů nebo vzklopy.

Ve cvičení jsme nepolevili ani v průběhu září a to, co jsme natrénovali, jsme v říjnu předvedli hned na několika akcích. Začali jsme v neděli 2. října,

kdy Bára, Józsa, Mína a Marek dělali demonstrátory na srazu župních vedoucích mladších a starších žákyň. Památný den sokolstva jsme oslavili sportovně. Dopoledne si Kačka, Marek a Vilda poměřili své schopnosti s ostatními závodníky Chlapáckého dvojboje (závodu na bradlech a kruzích), odkud si odvezli i medaili. Ani odpoledne jsme nelenili a na kolech jsme v hojném počtu šlapali ze Strašnic na Kampu v rámci Spanilé jízdy Sokolů pořádané naším vzdělavatelem Vladimírem Richterem. Jak víkend medailově začal, tak i skončil, protože v neděli se Bára, Bety, Verča, Pepík, Marek, Kačka a Eva zúčastnili Běhu do Vyšehradských schodů. Vyběhli jsme 118 schodů a doběhli jsme si pro pět medailí.

Nyní budeme mít několik volných víkendů, než začnou listopadové a prosincové závody a akce, na které se již těšíme a pilně se na ně připravujeme.

Eva Matoušková, Oddíl sportovní všestrannosti T.J. Sokol Praha Královské Vinohrady

SOUTĚŽ

SOKOLSKÁ HÁDANKA

V minulém čísle jsme se věnovali výročí akce Anthropoid (správné odpovědi níže). A protože opakování není nikdy dost, i tato sokolská hádanka je zaměřena na naši nedávnou historii. Přečtete si celý komiks, který pro Vzlet připravil Josef Zeman (15 let). Do 15. prosince nám na email vzlet@zpodlipneho.cz napište jméno, které hledáme. Hádanka je určena především malým sokolům a sokolkám, ale uvítáme i odpovědi dospělých. Uveďte své jméno, jednotu a v případě dětí také věk. Správnou odpověď se dozvíte v příštím vydání Vzletu.

Starosta naší župy, bratr Luděk Pokorný, vylosoval výherce soutěže Sokolská osmisměrka z minulého čísla Vzletu. Naše gratulace a drobný dárek tentokrát poputuje vítězi, již je bratr Marek Menšík, 12 let z T.J. Sokol Praha Staré Město.

Správné odpovědi z minulého čísla: 1. Nehvizdy, 2. Gabčík, Kubiš, 3. Jan Zelenka Hájský, 4. Panenské Břežany, 5. Říjen, 6. Vychovatelna, 7. Libeň, Prosek, Vysočany, 8. Mercedes Benz, 9. Jindřiška Nováková, 10. Velká Británie.

SOUTĚŽ

JE JEN ASI 30 MINUT PO ATENTÁTU NA RUSŠSKÉHO PROTEKTORA REINHARDA HEYDRICHA A NAŠE MALÁ HRDINKA SE VRACÍ DOMŮ.

V KUCHYNI NALEZNE SVOU MAJINKU JAK OŠETŘUJE JANA KUBIŠE. TEN JÍ POŽÁDÁ O DOWEZENÍ JÍZDNÍHO KOLA. MUSÍ VŠAK JÍT OKLIKOU.

CESTOU SE JÍ VŠAK NA KOLO VYPTÁVALY DVE PÁNĚ.

TYTO DVE PÁNĚ JÍ UDAŁY NA GESTAPO, HOLČÍČKU ALE NEZNALY.

GESTAPO PROTO ODVEDLO VŠECHNY HOLČÍČKY Z OKOLÍ.

ODVEDU JE DO DIVADLA, KDE KAŽDÁ MUSELA PŘEDVÉST JAK VEDE KOLO. DVE PÁNĚ BYLY SCHOVÁNY ZA ZAŠTĚNOU A VŠE POZOROVALY. ŽÁDNOU Z NICH VŠAK NEPOZNALY.

BOHUŽEL JÍ VŠAK I S OSTATNÍMI UDAŁ KAREL ČURDA.

GESTAPO JE OKAMŽITĚ ZATKLO A BYLI DEPORTOVÁNI DO KONCENTRAČNÍHO TÁBORA MAUTHAUSEN.

VÍTE JAK SE JMENUJE?
*6.5.1928 PODMOKLY
+24.10.1942 MAUTHAUSEN

KDE TAKÉ BYLA ZAVRAŽDĚNA A STALA SE TAK NEJMLADŠÍ OBĚTÍ POMOCNÍKŮ PARAŠUTISTŮ. ZEMŘELA 24.10.1942.

Chcete-li odebírat časopis VZLET pravidelně, napište nám na vzlet@zpodlipneho.cz

Chcete si přečíst starší čísla časopisu Vzlet? Najdete je na stránkách župy www.zpodlipneho.cz

Na těchto stránkách také najdete odkaz na youtube kanál župy, kde můžete shlédnout videa z činnosti župy a jejích jednot.

Chcete se podílet na obsahu Vzletu? Své příspěvky, informace, fotografie, plakáty či další materiály posílejte na tuto adresu: vzlet@zpodlipneho.cz

Páté číslo časopisu VZLET v roce 2022 připravili a redakčně upravili z dostupných materiálů Anna Jagošová, Ivo Antušek a Vladimír Šilhán. Spolupráce – autoři jednotlivých příspěvků.

Redakční rada: Anna Jagošová – vedoucí redaktorka, Ivo Antušek, Anna Holanová, Vladimír Richter a Vladimír Šilhán

Tisk: vlastní – Sokolská župa Jana Podlipného

Sokolská župa Jana Podlipného, Vršovické nám. 111/2, 101 20 Praha 10

e-mail: zpodlipneho@sokol.eu, tel. : 271 742 775, 724 999 069.